

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 11

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 25 d'octubre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears en solidaritat amb els cooperants segrestats al Sàhara i les seves famílies. 323

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3967/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'empresa CAIB Patrimoni. 323

2) RGE núm. 3971/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a primera reunió de la Mesa de Batles celebrada a Menorca i a Mallorca. 324

3) RGE núm. 3985/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ferrer i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a delegació del Govern a Formentera. 325

4) RGE núm. 3973/11, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a grau de compliment del II Pla estratègic de joventut 2010-2012. 326

5) RGE núm. 3975/11, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reformes de l'IES Ramis i Ramis de Maó. 327

- 6) RGE núm. 3977/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del territori (I). 327
- 7) RGE núm. 3966/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a promoció de la modificació de la Llei 4/2008. 328
- 8) RGE núm. 3968/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les ajudes de la Política Agrària Comuna (PAC). 330
- 9) RGE núm. 3974/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retribucions dels professors en els centres sostinguts amb fons públics. 331
- 10) RGE núm. 3979/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de pressuposts (I). 331
- 11) RGE núm. 3970/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí de les partides pressupostàries destinades al Fons de cooperació local. 332
- 12) RGE núm. 3976/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte per tal de construir una depuradora a Sa Coma (Eivissa). 333
- 13) RGE núm. 3980/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de pressuposts (II). 334
- 14) RGE núm. 3969/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost financer del deute de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 335
- 15) RGE núm. 3972/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cogestió aeroportuària. 336
- 16) RGE núm. 3965/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pressuposts per al 2012. 337
- 17) RGE núm. 3978/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del territori (II). 338
- 18) RGE núm. 3981/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de pressuposts (III). 339
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1883/11**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'hores lectives a l'ensenyament primari (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1899/11). 341
- III. MOCIÓ RGE núm. 3896/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sanitària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1884/11. 345
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 3743/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici de les obres del parc bit de Menorca. 351
- 2) RGE núm. 2129/11**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fixació d'un termini per declarar el venciment anticipat dels préstecs hipotecaris i per regular els interessos de demora. 355
- V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades** sobre règim d'incompatibilitat dels diputats. 360
-

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió plenària, però abans de començar amb el primer punt de l'ordre del dia, la secretària primera llegirà una declaració institucional acordada per tots els portaveus de la Cambra.

Per tant, Sra. Secretària primera, si és tan amable.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears en solidaritat amb els cooperants segrestats al Sàhara i les seves famílies.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

“Aquest passat cap de setmana tres joves cooperants que col·laboraven en tasques d'ajuda humanitària als campaments de refugiats sahrauís de Tinduf (Algèria) han estat segrestats per un grup no identificat a Rabuni. Són el mallorquí Enric Gonyalons, de l'ONG basca Mundubat; Ainhoa Fernández de Rincón, de l'Associació d'Amics del Poble Saharià d'Extremadura; i Rosella Urru, de nacionalitat italiana.

Davant d'aquests fets, el Parlament de les Illes Balears:

1. Condemna enèrgicament el segrest d'aquests cooperants, que desenvolupen tasques de cooperació internacional per a diferents organitzacions al camp de refugiats sahrauís de Rabuni (Algèria).

2. Manifesta el seu rebuig frontal a l'ús de la violència, i considera que qualsevol atemptat contra la integritat i la llibertat de les persones és injustificable, i més encara quan les víctimes són persones que dediquen les seves vides a tasques de cooperació i solidaritat internacionals.

3. Insta el Ministeri d'Afers Exteriors espanyol a seguir cooperant amb les autoritats de la República Àrab Sahariana Democràtica per aconseguir rescatar sans i estalvis els tres cooperants el més aviat possible.

4. Se solidaritza amb la família, amics i companys dels cooperants segrestats.” Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltíssimes gràcies. Si els sembla bé, començarem el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3967/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'empresa CAIB Patrimoni.

Primera pregunta, RGE núm. 3967/11, relativa a situació de l'empresa CAIB Patrimoni, la formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, bon dia, Sr. Conseller d'Administració Pública, per les informacions de què disposam sembla ser que la passada legislatura es va voler fusionar la societat anònima CAIB Patrimoni amb les empreses públiques Institut Balear de l'Habitatge, IBAVI, i l'Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, IBISEC, o si més no que CAIB Patrimoni Societat Anònima absorbís aquests dos instituts constituint-se una nova societat que assumís les funcions de les tres preexistents.

D'aquella operació no se n'ha sabut res més i tampoc l'actual govern, en el procés de reordenació del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, no ha fet menció expressa sobre la situació en què queda CAIB Patrimoni. A més, interessa saber quina és la situació econòmica financera de la societat, si es compleixen els compromisos adquirits per l'anterior govern, tant en l'Administració de la comunitat autònoma com en les entitats bancàries i altres proveïdors, si les operacions realitzades donen els seus fruits, etc.

Per tot això, Sr. Conseller, ens agradaria saber en quina situació s'ha trobat vostè aquesta societat, CAIB Patrimoni, quan ha accedit al càrrec.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputada, podem realçar dos aspectes bàsics de la seva pregunta. Primer i com antecedent, he de dir que a principis de l'any 2011 es tramita una modificació dels estatuts de CAIB Patrimoni per tal de canviar el nom, passaria a nomenar-se PROCAIBSA, i ampliar l'objecte social amb la finalitat, com ha dit vostè, d'absorbir les empreses públiques IBAVI i IBISEC. En data, però, de dia 15 del quatre del 2011 és el Consell de Govern qui aprova la modificació dels nous estatuts, però, sorprenentment, no s'atorga escriptura pública ni se sol·licita el nom de la nova societat al Registre Mercantil per la qual cosa PROCAIBSA, com a empresa, podem dir que no té personalitat jurídica pròpia encara i per tant no pot operar. En aquests moments, analitzam i intentam resoldre la situació, per tant, des d'aquest punt de vista. La pregunta és, per què no es va elevar en el seu moment?

Quant al següent aspecte és la situació econòmica i financera. Aquest govern ha trobat que hi ha factures o drets pendents de cobrament a CAIB Patrimoni per un import total de 5.324.277 euros que es poden dividir en 2.312.000 de la comunitat autònoma, en concepte de lloguers i d'altres despeses inherents a aquests lloguers, i de 2.900.000 a l'Ajuntament de Palma per l'edifici del parc de bombers.

Per altra banda, les obligacions o factures pendents que té aquesta empresa pública puguen a 6.917.000 euros a proveïdors i a entitats financeres per diferents conceptes. Per tant, és de calaix, entre ingressos i despeses pendents de satisfer, és d'1.500.000 euros.

Sra. Diputada, aquest govern fa feina per tal de resoldre la situació d'impagament que ens hem trobat. Volem fer un estudi seriós i analitzar el futur d'aquesta societat pública conjuntament amb la nonada PROCAIBSA per tal de poder afrontar el futur que desitjam per aquestes dues societats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol intervenir la Sra. Diputada?

I.2) Pregunta RGE núm. 3971/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a primera reunió de la Mesa de Batles celebrada a Menorca i a Mallorca.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 3971/11, relativa a primera reunió de la Mesa de Batles celebrada a Menorca i Mallorca, la formula el diputat Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. Sr. Conseller de Turisme i Esports, a les reunions mantingudes per la Comissió de Turisme del Partit Popular a la passada campanya electoral empresaris, associacions, federacions i institucions turístiques ens varen fer arribar les seves propostes. Una de les propostes va ser millorar la coordinació i cooperació a les administracions públiques, a més de millorar les relacions i comunicació públic privades.

Molts de municipis es veuen en la situació d'haver de fer un especial esforç financer, planificador i organitzatiu a causa de l'increment del nombre d'usuaris que demanen la prestació de serveis municipals motivat per l'afluència turística.

Hem de ser conscients que la qualitat és la premissa fonamental per aconseguir una bona imatge de les nostres illes com a destinació turística. Marcar unes línies de treball clares i tenir capacitat de servir d'enllaç entre administracions i empreses farà que repercuteixi en benefici del turisme per al conjunt de tots els municipis de les nostres illes.

Per aquests motius exposats, Sr. Conseller, li feim la següent pregunta: quina valoració fa el Govern de la primera reunió de la Mesa de Batles celebrada a Menorca i Mallorca la setmana passada?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, la valoración que hacemos no puede ser más positiva, tanto desde el punto de vista del éxito de la convocatoria como del resultado de las reuniones que hemos tenido, eso es normal.

Desde el punto de vista de la convocatoria, el cien por cien de los alcaldes asistieron a la comparecencia o a la reunión de Menorca y en la de Mallorca todos los municipios menos uno, que fue Campanet, estuvieron representados y finalmente Campanet después de la reunión nos comunicó que también iba a estar, con lo cual al final, habiendo tenido las reuniones ya en Menorca y en Mallorca, el cien por cien de los ayuntamientos están incluidos y van a participar de esta mesa de alcaldes.

La valoración es positiva, lógicamente por el éxito de la convocatoria y por el resultado de la reunión y no es de extrañar puesto que al fin y al cabo lo que se pretende es mejorar cada uno de los municipios como destino turístico y eso es así por las consecuencias que sacamos en primer lugar fruto de mis ocho años al frente de una gestión municipal de un municipio esencialmente turístico y también de los cientos de reuniones que hemos ido teniendo a lo largo de estos meses con empresarios, asociaciones y miembros del sector turístico en las que se nos ha puesto de manifiesto, en general, una serie de solicitudes o de sugerencias de las cuales un porcentaje altísimo tienen carácter municipal.

Visto que para mejorar Mallorca en general, Menorca, Ibiza y Formentera era importantísimo mejorar esos destinos turísticos municipales decidimos poner en marcha esta mesa para ayudar a los distintos representantes municipales, a los alcaldes, a mejorar sus municipios como destino turísticos. Así pues se les va a dar ayuda técnica, apoyo jurídico, se van a compartir experiencias y se les ha permitido, se ha llamado por eso mesa de alcaldes por el turismo y no de municipios turísticos porque entendemos que todos los municipios de las Islas Baleares son esencialmente turísticos porque todos ellos pueden tener un patrimonio medioambiental, arqueológico, etnográfico, arquitectónico que vender y rutas por las que pasar sus ciclistas o sus senderistas.

A partir de ahí se ha creado la plataforma digital en mesadealcaldesturismo.es donde van a poder volcarse todas las experiencias que tengan los alcaldes, en ordenanzas, en temas de creación de producto y se les va a poder asesorar en el seguimiento de los proyectos que tengan en esos momentos pendientes en las distintas administraciones haciéndoles un seguimiento a cada uno de ellos y ayudándoles en las gestiones con otras administraciones.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir? Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Sí, només és per donar l'enhonorabona al Sr. Conseller i a tot el seu equip pel pla d'acció executiu que desenvolupen en tots els municipis de totes les illes i de les propostes també rebudes del sector turístic, un sector turístic que a la fi comença a veure la llum després de quatre anys de foscor.

Enhonorabona, conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3985/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ferrer i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a delegació del Govern a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 3985/11, relativa a delegació del Govern a Formentera, la formula el Sr. Jaume Ferrer i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FERRER I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Bauzá, després que vostès aprovassin per Consell de Govern l'obertura d'una delegació del Govern a l'illa de Formentera i només a l'illa de Formentera, la qual cosa el consell de la nostra illa va conèixer mitjançant els mitjans de comunicació, li faig la següent pregunta: per quin motiu han pres la decisió de manera unilateral que Formentera sigui l'única illa de la comunitat que disposi d'una delegació del Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, Sr. Ferrer, en el pasado pleno se formuló por otro grupo parlamentario una pregunta en los mismos términos al Sr. Presidente del Govern, en concreto la pregunta era la número 3894 y así está recogida en el *Diari de Sessions*. Por lo tanto, a ella le remito, como sabe el presidente es el que dirige y coordina la acción del Govern, yo ni pongo ni quito comas a lo que él dijo. Por lo tanto le remito a ella porque ella es mi contestación. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FERRER I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Atès que el president no vol contestar absolutament a res de coses importants que ens pertoquen a tots, tornaré repetir, Sr. Bauzá, el projecte de decret, en primer lloc, que vostès han aprovat contradir els principis bàsics sobre els que es fonamenta la nostra comunitat autònoma i és radicalment contrari al que ha establert l'Estatut d'Autonomia del 83 i del 2007 basats precisament en la desconcentració i la capacitat d'autogovern de cadascuna de les illes exercida a través d'unes institucions estrictament insulars.

El tema no seria tan greu si obrissin una delegació a cada illa, que encara que seria igualment irracional en època de crisi com a mínim seria coherent, però no, només la volen obrir a l'única illa on vostès no governen el consell insular.

Pensi que el greuge no el fan només al Consell de Formentera, que també, el fan al poble de Formentera, que en les passades eleccions va decidir democràticament qui volia com a governants per als propers quatre anys. Clarament, Sr. Bauzá, el que pretenen és una suplantació de la voluntat popular i obtenir per decret allò que el poble de Formentera no els ha donat a les urnes.

En aquest context de crisi tan profunda és injustificat originar una despesa d'aquestes dimensions i sobretot perquè aquesta delegació no significarà cap avanç als problemes que pateix Formentera per la doble insularitat i no els nomenaré, n'hi ha molts.

Amb aquest decret plantegen duplicitats en les funcions de l'Administració quan hauria de ser el contrari, haurien de plantejar l'eficiència i la simplificació administrativa i d'això en podem parlar quan vostè vulgui ja que a Formentera hem creat una institució que engloba dues administracions, ajuntament i consell.

Sr. Bauzá, encara és a temps de rectificar si realment vol apropar l'Administració autònoma a la ciutadania de Formentera i només a Formentera. Li estenc la mà per treballar conjuntament en aquest sentit. En el consell insular sempre trobarà col·laboració i lleialtat institucional. Deman de vostès el mateix cap al poble de Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Ferrer, creo que usted sabe que en los otros consejos insulares los distintos departamentos también tienen delegaciones. En este caso se ha aplicado el principio que aplica este govern de racionalidad.

Por lo tanto, en una sola delegación, las englobará todas. Será mucho más barato y el Gobierno, el Govern se acercará más a los ciudadanos de Formentera. En cualquier caso, insisto, le remito a la pregunta del pasado martes que contestó el Sr. Presidente del Govern que está mucho más ampliada. Muchísimas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 3973/11, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a grau de compliment del II Pla estratègic de joventut 2010-2012.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 3973/11, relativa a grau de compliment del II Pla estratègic de joventut 2010-2012, la formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, para el Partido Popular las políticas de juventud siempre han sido una prioridad, muestra de ello fue la elaboración por parte de un gobierno del Partido Popular de una ley de juventud aprobada en el año 2006 y que tristemente el anterior ejecutivo nunca cumplió y nunca desarrolló.

Dicha ley recoge entre otras medidas la elaboración de un *pla jove* que tiene como misión planificar las políticas de juventud en el ámbito de nuestra comunidad autónoma, todas ellas de forma transversal como puede ser en tema de formación, en tema de educación, en tema de vivienda, ocio, tiempo libre, salud, nuevas tecnologías e igualdad en oportunidades.

Nuestro grupo político en la anterior legislatura presentó diversas iniciativas parlamentarias para la elaboración de un *pla jove* y que, concretamente, no fue aprobado hasta el último año de la legislatura. Un plan estratégico 2010-2012 que se hizo tarde y se hizo mal, que nació sin financiación, sin la participación del principal partido de nuestra comunidad autónoma como es el Partido Popular y sin duda sin contar con la sociedad juvenil, sin contar con el Consejo de la Juventud, fruto y muestra de ello es que en la memoria de dicho plan, en la página 7, contempla actuaciones y reuniones que se hicieron, como por ejemplo, reuniones con las 14 consellerías que tenía el antiguo govern balear, reuniones con 40 direcciones generales, reuniones con 55 personas de la Administración autonómica, personal técnico, responsables políticos y ninguno de ellos del Partido Popular, ¿y con entidades juveniles?, pues en la memoria figura que sólo hubo una única reunión con el Consejo de la Juventud.

Por todo ello formulo la siguiente pregunta: en el Consell de Govern del 27 de agosto del 2010 se aprobó por parte del ejecutivo anterior el II Plan estratégico de juventud 2010-2012, ¿cómo valora el Govern de les Illes Balears el grado de su cumplimiento a un año de su finalización?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, diputat, la veritat és que no el podem valorar perquè realment no s'ha posat en pràctica, però sí vull aclarir algunes coses.

Si s'aprova el 27 d'agost del 2010 un pla que és 2010-2012 i la comissió permanent que deriva de la Comissió interdepartamental realment a la sessió de novembre posa en coneixement en el punt 4 aquelles principals actuacions, realment el 2010 és un any que crec que no s'hauria d'haver tengut en compte. Crec que s'hauria d'haver posat: el 2010, una estratègia 2011-2015, per exemple, tot i que hi ha tota una sèrie de conclusions que en comissió parlamentària compartesc que poden ser les bases del proper pla.

Si hagués de valorar després el 2011, estam en un any electoral, no es produeix cap reunió d'aquesta comissió permanent, arriba aquest govern, es posa a disposició realment d'aquest parlament com no pot ser d'una altra manera i s'expliquen les línies a una comissió parlamentària, que m'agradaria qualificar de profitosa perquè en base a un document de partida crec que podem fer molta de feina i el conseller que els parla és partidari que, a partir d'aquesta comissió interdepartamental i de la reestructuració del mateix govern, posàssim en marxa subcomissions per alguna de les àrees estratègiques d'acord a la nova estructura del Govern i d'acord sobretot a allò que volem que aquest pla sigui per a cadascuna de les entitats que hi tenen coses a dir.

Per la qual cosa, el primer que li diria és que perllonguem la validesa d'aquest pla que sembla raonable i de sentit comú a partir del 2011, passem a veure allò que s'ha fet si és que s'ha fet alguna cosa que es pugui donar... s'ha fet realment el pla, però, a algunes de les actuacions, els hem de donar un termini d'execució més llarg, realment duim un any i mig en què pròpiament no podem parlar d'un pla 2010-2012, no?

A partir d'aquí posam en marxa aquestes subcomissions i comencem a fer accions puntuals d'elevació a aquelles actuacions que poden ser objecte de ser dutes endavant que és allò important en els propers exercicis pressupostaris i en les línies d'actuació que ens semblen importants, no?

Per la qual cosa, li diria, aquest pla ha de tenir una vigència a partir d'ara i més endavant, no realment un pla 2010-2012, amb molt d'èxit de compliment perquè estam a finals del 2011 com aquell que diu i per tant, el que hem de fer és un propòsit entre totes les forces polítiques que ho vulguin fer d'estudiar una prolongació d'aquestes actuacions, posar en marxa les subcomissions i començar a preparar i planificar actuacions concretes, mesures més concretes que crec que en els àmbits lògicament que vostè ha comentat des de formació, educació, treball, habitatge, ocupació, igualtat d'oportunitats, tecnologies, crec que són... coincidesc totalment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 3975/11, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reformes de l'IES Ramis i Ramis de Maó.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 3975/11, relativa a reformes a l'IES Ramis i Ramis de Maó, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Hble. Conseller d'Educació i Cultura, l'institut Ramis i Ramis de Maó és una institució històrica i emblemàtica de la ciutat de Maó. Al llarg del segle XIX quedà constància dels esforços dels maonesos per aconseguir un institut, però el primer centre d'ensenyament superior es va aconseguir l'any 1955. Finalment, l'any 1911 es fa un institut oficial públic de l'Estat i és sostingut per aquest. En el centre es conserven llistats de tota aquesta història, tant el gabinet com la biblioteca es van ampliant a poc a poc. L'any 1911 augmenta el consell de reglament d'aquest material. Hem de destacar dos punts, l'arxiu, on estan tots els documents que un centre d'ensenyament secundari guarda en els seus arxius i, en segon lloc, la biblioteca que guarda uns aproximadament 20.000 volums, 500 dels quals són anteriors al segle XX.

Les condicions en què es troba tot aquest legat no són bones, no reuneixen les condicions i no es poden disposar per a les visites i per a les consultes dels investigadors. L'última reforma del Ramis va finalitzar l'any 2006 amb una inversió al voltant d'un milió d'euros. Sr. Conseller, quines reformes s'han duit a terme, per part de la Conselleria d'Educació, els darrers quatre anys per poder ubicar a l'IES Ramis i Ramis el valuós arxiu i museu històric de què disposa aquest institut?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Sr. Diputat, vostè em fa una pregunta que pot ser la coneix millor que jo perquè és un professional que du molts d'anys especialment dins de l'àmbit de secundària i dins la planificació educativa. Els darrers quatre anys no s'ha fet cap reforma al Ramis, cap ni una, al Ramis se'n va fer una en el 98, 99. Vostè recordarà que just assumir la transferència ja va tenir un problema estructural enorme, es va fer. A la legislatura 2003-2007 se'n va fer una altra. A la 2008-2011 no se'n va fer cap. Actualment hi ha un projecte que està ja en fase final de supervisió que esperem que si hi ha possibilitat pressupostària es pugui dur endavant perquè realment una institució capdavantera històricament i pedagògicament en temes de secundària i en molts d'altres com és l'Institut Ramis i Ramis crec que es mereix tenir aquesta darrera fase d'aquesta ampliació.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3977/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del territori (I).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 3977/11, relativa a protecció del territori, que formula el diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, quins motius té per estudiar la derogació del Decret llei 1/2007, de 23 de novembre, i la Llei 4/2008, del 14 de maig, que afecten deu espais naturals amb una superfície aproximada de 1.500 hectàrees?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Bon dia, Sr. President. Gràcies. Sr. Diputat, nosaltres des del Govern el que volem fer és ajudar a llevar entrebancs als ajuntaments, donar seguretat jurídica als propietaris i promotors i confiança als ciutadans. Això és el que farem estudiant i analitzant totes les normatives que hi ha dins aquest govern.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Motiu publicat és l'elevat cost de les indemnitzacions, de més de 900 milions d'euros. Vostè sap que aquesta xifra està molt, molt inflada. En bon mallorquí deim que demanar no fa preu, i aquesta quantitat és la suma del que demanen els promotors incloent-hi tot tipus de partides, entre elles el lucre cessant que en cap cas no ha estat acceptat pels tribunals en aplicació de l'article 87 de la Llei del sòl, del 76.

Miri, entre les deu urbanitzacions destaca la de Ses Fontanelles, objecte del Decret llei de protecció, 1/2007, de 23 de novembre. Vostè ha dit, i així s'ha publicat, que s'han de pagar 250 milions d'euros d'indemnització als propietaris de Ses Fontanelles, que és la reclamació de totes les urbanitzacions, la més alta. Es va iniciar un expedient de valoració de reclamació patrimonial i com és preceptiu es va sol·licitar informe al Consell Consultiu, el dictamen del Consell Consultiu, número 86/2010, relatiu a reclamació patrimonial pels titulars de Ses Fontanelles, assenyala a la conclusió quarta que "pertoca desestimar la reclamació per responsabilitat patrimonial formulada". És a dir, Sr. Conseller, passam de 250 milions d'euros a 0, no hi ha indemnitzacions.

Per què ens vol espantar amb aquestes xifres falses si sap que els seus tècnics li han dit , també li ha dit el Consell Consultiu que no s'haurà de pagar això. Vostès s'han cansat de dir, vostè ho ha dit ara mateix, que el seu model urbanístic és el de la seguretat jurídica, resulta que a les primeres de canvi, en compliment d'aquest model, volen reclassificar 1.500 hectàrees d'espais naturals avui protegits, entre ells Cala Blanca, se'n recorden? Varen quedar macos aquí, eh?

Addueixen com a excusa les segures indemnitzacions. Resulta que el que és jurídicament segur és que el que diu el Consell Consultiu per a Ses Fontanelles, "no hi ha lloc a indemnitzacions". Dictamen, per cert, preceptiu i vinculant. On és, Sr. Conseller, la seguretat jurídica?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Carbonero, hi ha una dita mallorquina que diu que demanar no fa preu i n'hi ha una altra que diu que val més un bon acord que un mal plet, amb la qual cosa si vostè es responsabilitza particularment amb els seus béns del que ens pugui passar, li vull agafar la paraula. Cap problema, podem jugar.

(*Alguns aplaudiments*)

El problema d'aquí és que tothom juga amb els doblers dels altres i així fa bon prohibir, fa bon suspendre per no haver de pagar, etc. Miri, jo li torn a dir, nosaltres el que volem, a nivell territorial, és donar seguretat jurídica als propietaris, promotors i confiança als ciutadans. El Decret llei 1/2007, com vostè bé diu, és una norma que duia quatre articles, que vostè com a bon professional que és de la matèria sap, que suspenien normativa. Suspendre les normatives va bé perquè pareix que no hem de pagar, però, com vostè també bé sap, no pot ser indefinit i actes que de vegades poden semblar arbitraris ens poden dur lògicament a inseguretat jurídica i a qui li afecta se'n tem i molt. Però la Llei 1/2007 també sap que bona part d'aquell decret a dia d'avui pràcticament ja no té cap eficàcia ni una.

Ses Fontanelles són aquí dins com hi pot haver també alguns temes d'Eivissa que són l'únic que ens queda dins aquesta norma. A nivell d'Eivissa totes les forces polítiques, segons em comenten des del consell insular, estan negociant els assumptes territorials i estam un poc a l'expectativa de veure què passarà.

Pel que fa a la Llei 4/2008, miri, jo no sé què farem o què no farem, però sens dubte és una llei curteta, però molt complexa, tan complexa que vostès la varen modificar dues vegades. L'aproven el 2008 i el gener de 2009 la modifiquen i el novembre la tornen a modificar amb dos decrets lleis.

Nosaltres, en definitiva, l'únic que volem és posar seny a les coses i res més.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 3966/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a promoció de la modificació de la Llei 4/2008.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 3966/11, relativa a promoció de la modificació de la Llei 4/2008, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no m'ha quedat clar. Escoltava i no m'ha quedat clar si realment aquesta informació que va prenent consistència que estan preparant una llei per fer més urbanitzacions al litoral, per fer milers i milers de noves places en el litoral mallorquí i eivissenc si la preparen o no. Ja hem sentit convertir hotels en bloc de pisos, desprotegir zones humides, construir més en sòl rústic, en una paraula, tornar al model del ciment; però jo li demanaria una resposta concreta i precisa a la pregunta que li faig, té intenció el Govern de les Illes Balears de promoure la modificació de la Llei 4/2008 per permetre urbanitzacions a espais que foren desclassificats?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Jo, una pregunta ve darrere l'altra i pràcticament l'únic que puc fer és enviar-lo un altre pic a allò que he dit abans, la nostra intenció és donar la seguretat jurídica a tots els promotors... és que si em fan les preguntes iguals, he de contestar igual, no les puc canviar. Per tant, em remet a la pregunta anterior.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

(...), és a dir, donar seguretat als promotors vol dir canviar les lleis perquè els promotors puguin fer les seves promocions? Això és la seguretat jurídica, la dels promotors? Perquè vaja, hi ha una seguretat jurídica, un ordenament jurídic hi és sempre, hi ha tribunals, hi ha parlaments, sempre hi ha seguretat jurídica. Vostè la vol canviar perquè els promotors vulguin convertir? Això és la seva recepta, la recepta del Sr. Bauzá, per sortir de la crisi? Més urbanitzacions a vorera la mar? Més ciment? Això és la seva gran recepta, la gran novetat del Partit Popular? Si això ja ho coneixem d'antic, això és més antic que el pastar a Mallorca. Fa més de vint anys que tothom diu que hi ha més places de les necessàries a les Illes Balears, que el litoral està sobreconstruït, i vostè passa per damunt el litoral i creu que hi ha massa clapes.

La veritat és que ens sap greu, ja s'ha dit que demanar no fa preu, però veig que ni parla de les indemnitzacions, jo tampoc no hi entraré, però amb aquest argument s'haguessin fet Sa Dragonera, s'hagués fet Tagomago, s'hagués fet Mondragó, s'hagués fet Es Trenc. És també un clàssic parlar de les indemnitzacions.

Sr. Conseller, vostès no han canviat, no han canviat, però la societat mallorquina, pitiüsa, la societat menorquina, la societat balear, sí que ha canviat i també la normativa internacional. Vostès tenen 35 diputats, podran canviar les lleis, nosaltres només en tenim 5, però el ret que convoqui una consulta popular, demani, per seguretat jurídica, a tot el poble si vol més urbanitzacions al litoral, demani-ho i ja li dic ara que no quedarem 35 a 5, ja li dic ara que no quedarà aquesta proporció perquè aquesta recepta ja no la vol ningú, i el Partit Popular quan és a l'oposició hi està en contra. O no se'n recorda de les fotos de Cala Blanca i de Cala Marçal? No se'n recorda? Aquí!, aquí!, el PP ens va treure cartells, aquí!, al carrer ens va treure cartells! La seguretat jurídica, la seguretat jurídica, no hi va haver cap vot en contra de la Llei 4/2008 a tots els espais protegits. Ni un sol vot en contra, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

No tornin per aquest camí...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... perquè per aquest camí no anam enlloc. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sr. Alorda, nosaltres el que no farem serà protegir el que no té cap sentit. Un espai amb grans valors ambientals no és un espai que té carrers, que té faroles, que té clavegueram, que té llum i té aigua, i vostès varen fer una norma on incloïen coses d'aquestes i a aquestes coses els afectats han presentat reclamacions que, com bé deia el Sr. Carbonero, ja veurem com acabaran, però que de cara pinten malament.

Escolti, li torn a dir el mateix, vostè en lloc d'estar a la barrera baixi a torear i posi el seu patrimoni enmig a veure com li anirà. Saps que fa de bon anar. Miri, i li dic més, jo estaria disposat a admetre-li una consulta popular i no quedaríem 35 a 5, quedaríem 39 i mig a mig, però ha de ser així com jo li diré, digui a tots els que van a votar que han de pagar la seva part de la seva butxaca també i veurà com no els anirà tan bé. Això de parlar només de boca i protegir ca'l veïnat, que és el que han dit vostès sempre, va molt bé, però quan els toca protegir casa seva, alerta!

(Alguns aplaudiments)

Estic cansat, Sr. Alorda, estic cansat de veure gent de la seva formació política que diu que no es pot construir fora vila, però ells hi varen construir els primers fa 20 o 25 anys, eh? I ara no hi podem anar els altres. Que em pareix molt bé protegir-lo, que fora vila està pel que està, però hi ha coses que s'han fet... em diuen que no puc parlar segon com, s'han fet amb els peus. D'acord?, per no dir amb una altra part del cos. I aquestes coses les hem de rectificar i li hem de posar seny, Sr. Alorda, res més que seny i si hi ha coses que estan urbanitzades no les pot ficar dins una ANEI i sobretot el que no pot fer vostè, el que no pot fer vostè ni ningú d'aquesta cambra és trepitjar els interessos de cap ciutadà de les Illes Balears perquè sí i per interessos polítics i per la seva ideologia. Ens han donat unes normes urbanístiques que vostès han arribat i se les han carregades, les han trepitjades, no, les han trepitjades. Vostès fan...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

... el que els dona la gana. Vostès varen classificar ANEI sabent que no ho eren i ho varen fer perquè sí, per ideologia política; vostès varen arribar a un acord a canvi de Son Espases perquè els donassin a vostès la possibilitat de protegir segons què i, escolti, això ho hem de canviar, amb seny, que sé que vostè el té. Hi ha pagesos que diuen el té tot, però no l'ha emprat mai. No li vull dir a això, no, és broma, en té almenys tant com jo o més que jo.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 3968/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les ajudes de la Política Agrària Comuna (PAC).

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 3968/11, relativa a gestió de les ajudes de la política agrària comuna (PAC), que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la setmana passada dins aquest mateix plenari va ser acusat de practicar la política en curt dins la seva conselleria. Avui li volem dir que si fer política en curt significa ser de les primeres comunitats a rebre els fons europeus, si fer política en curt significa que aquest any els pagesos rebran abans les ajudes perquè la conselleria ha fet els deures, si fer política en curs significa tornar a posar els interessos de pagesos i ramaders al centre de la conselleria, benvolguda sigui, Sr. Conseller, la política en curt.

Són massa les mostres que l'anterior govern només va practicar aquesta política en curt per eliminar la Conselleria d'Agricultura el 2009 i llevar així el protagonisme al sector primari. Per a la resta d'actuacions el pacte va fer llarg. Gasten 63.788 euros en una pàgina web d'*autobombo* per defensar una política agrària inexistent quan no tenien doblers per a despeses ni per als agricultors, dues de les empreses més deficitàries del govern Antich, IBASA i SEMILLA, es varen fer càrrec del pagament. El nombre de personal contractat per la conselleria i les empreses públiques va continuar creixent tot i el trencament progressiu de les explotacions, vàrem arribar a tenir més funcionaris que pagesos. I en temes d'ajudes també varen fer llarg, però d'ajudes pendents de pagament, algunes de les quals estan pendents des del 2008, la qual cosa ha deixat molts de professionals propers a la fallida per la irresponsabilitat i la incapacitat gestora del pacte. Varen deixar dins els calaixos, pendent de pagament, 5.500.000 euros d'ajudes provinents de fons propis de la comunitat autònoma. Del Pla de Desenvolupament Rural varen deixar a deure 3.800.000 i del PROAGRA i PROALFO, 1.800.000. El que he dit, Sr. Conseller, els deutes que els han deixat són ben llargs, gairebé de 10 milions d'euros i si es descuida també el culparan a vostè.

Per això volem saber, Sr. Conseller, de quina manera gestionaran les ajudes de la política agrària comuna de la Unió Europea perquè puguin arribar als agricultors de la manera més ràpida i eficient possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. L'únic que es pot fer amb les línies de la Unió Europea és gestionar-les bé, gestionar-les bé i el més aviat possible, i això només es pot fer de la mà de tots els funcionaris que tenim dins la conselleria. Tal vegada és veritat que en determinats moments s'hi ha duit massa gent i tal vegada és veritat que hi ha massa gent fent-hi feina, a vegades es destorben quan n'hi ha més dels que toca, però sí que també hem de reconèixer que dins la nostra conselleria, i ho dic amb total coneixement de causa, tenim funcionaris extraordinaris, molt bons funcionaris, que gràcies a ells, per exemple, hem aconseguit que per primera vegada es pagui quasi el 50% real de l'ajuda que es rep en un avançament, de l'ajuda que es rep per a la política agrària comunitària en pagaments directes.

Per tant, molt poca cosa a fer amb els pagaments directes que vénen, senzillament gestionar bé, involucrar els nostres funcionaris, que és el que jo vaig fer, asseure'm amb ells fa mes i mig, dos, i els vaig demanar ens coneixem tots, sé que ho podem fer, no em deixeu coses fora. L'any passat només es pagaren, podent-se fer un pagament d'11,5 o 12 milions d'euros, només se'n varen pagar 6 o 6,5 i va ser, senzillament, perquè algú va pensar que no importava ficar-hi segons quines variables. Jo també he de reconèixer que com que ho conec he pogut entrar-hi més a fons i he aconseguit que els pagesos avui ja tinguin 11,5 milions d'euros dins les seves butxaques i puguin fer un poc més de front a aquesta situació malmenada que tenim tots.

Quant a les ajudes cofinançades que vénen a través del PDR, del Pla de Desenvolupament Rural, lògicament aquí fa falta tenir el nostre propi finançament i ja sabem tots com patim, haurem de prioritzar i amb això feim feina amb Vicepresidència Econòmica, però no us càpiga cap dubte, els deutes que vénen des del 2008, 2009 i 2010 nosaltres els pagarem, no passeu pena, i quan com més aviat ho puguem fer millor, i crec que estam en un bon camí per fer-ho, lògicament dins aquesta dificultat. Si no hi ha res de nou en poques setmanes d'això també en podrem parlar.

En definitiva, l'únic que hem de fer és treballar, perquè s'ho mereixen, per als nostres pagesos, i avui aquí ho vull dir clarament, aquesta idea que moltes vegades s'ha parlat i s'ha dit d'un pagès cobrador de subvencions, és mentida, és més fals que un duro sevillà. Jo ara que puc veure les altres subvencions que hi ha dins aquell món, dins tota la nostra societat, m'adon que els pagesos són els més malmenats de tota la societat dins Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 3974/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retribucions dels professors en els centres sostinguts amb fons públics.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 3974/11, relativa a retribucions dels professors en els centres sostinguts amb fons públics, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, existeixen diferents preocupacions en el col·lectiu docent, avui m'agradaria aclarir aquí, en seu parlamentària, mitjançant una pregunta clara i directa a vostè, Sr. Conseller, una preocupació de caràcter estrictament econòmic que es refereix a la nòmina dels docents. Com a mestra he de dir-li, Sr. Conseller, que és comprensible aquesta preocupació ja que duim quatre anys de desprestigi de la nostra professió, hem sofert durant aquests quatre anys contínues retallades en matèria de drets laborals històrics, s'han incrementat les hores lectives a professors majors de 55 anys, s'han incrementat també les hores lectives a professors de secundària, s'han reduït les retribucions a psicòlegs mitjançant el Pla (...), s'han reduït els PT, els AD i els AL, s'han incrementat les ràtios un 10% durant el curs 2009-2010. Aquest increment de ràtios, juntament amb la no-contratació de quasi 400 interins va causar una gran preocupació en el curs escolar 2009-2010 i 2010-2011. El retràs en el pagament en els centres escolars a l'anterior curs també va provocar més d'una protesta entre pares i professors.

El col·lectiu docent és un col·lectiu solidari, que ha suplert amb el seu esforç personal i professional les retallades realitzades pel pacte de progrés durant aquests darrers quatre anys, conscients del deute que aquests ens han deixat i de la mala situació econòmica en què es troba el país. El col·lectiu de docents va acceptar amb resignació la rebaixada del 5% dels seus sous, aquells que un temps, que durant aquests quatre anys ens titllaven d'alarmistes a aquells que denunciàvem aquestes retallades els cursos anteriors, ara convoquen manifestacions preventives, amb la simple sospita de retallades i rebaixes, tal vegada vostè ja ha contestat aquesta pregunta, però alguns no l'han volguda escoltar.

El col·lectiu docent ha estat un col·lectiu maltractat per la política d'esquerres, tant a l'àmbit estatal, com a l'àmbit autonòmic...

(Remor de veus)

Per això li deman, Sr. Conseller, té previst el Govern en el proper pressupost la reducció de les retribucions que perceben els professors en els centres sostinguts amb fons públics?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

No, no, no. S'ha estès un rumor, supòs que interessat, que aquest govern pretenia abaixar els sous, específicament en els complements retributius de les Illes Balears. Aquest govern, em pot guardar de mentir el vicepresident, el que tracta és que dins la disponibilitat dels recursos aplicar, u, les mesures que permet la normativa respecte d'hores lectives, no d'ara, de sempre diria jo que hi ha democràcia, entre 18 i 21 a secundària, la racionalització de tots els recursos i no minvar més els sous dels docents de centres sostinguts amb fons públics.

No sé si ho hem de tornar a repetir: no minvar els complements retributius de les Illes Balears als docents sostinguts amb fons públics. No sé si fa falta que ho torni a dir.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3979/11, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de pressuposts (I).

Desena pregunta, RGE núm. 3979/11, relativa a projecte de llei de pressuposts que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, des que han arribat al Govern d'aquesta comunitat, s'han omplert la boca de dir que no volen apujar la pressió fiscal, però en canvi el PP entenem que està fent una cosa pitjor, que és apujar els impostos municipals que afecten a tots per igual. I ho fan a determinats municipis governats pel PP, com pugui ser a Santa Eulàlia des Riu a l'illa d'Eivissa, que ha augmentat el valor cadastral en una mitjana del 260%; o a Marratxí, on han apujat els impostos una mitjana del 70%. Esperem que el que ha passat a Marratxí no sigui un preludi del que pot arribar a passar aquí al Govern, perquè no és que apugin els impostos als que més tenen, sinó que els apugen a tots per igual.

Voldríem saber, Sr. Vicepresident, si això implicarà que aquest govern reduirà encara més les aportacions als municipis en un presumpte pressupost de l'any 2012?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies. Un parell de coses. La revisió cadastral no la fan els ajuntaments, la fa el ministeri, és una cosa evident...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Per tant, és el ministeri, que és del seu partit, el que fa aquestes revisions i que provoca aquestes apujades.

En segon lloc, el fons de cooperació local no l'hem retallat nosaltres, varen ser vostès els que el varen bloquejar. Aquesta partida estava al pressupost del 2010 i quan es va prorrogar en el 2011, el mes de març, si no record malament, es varen bloquejar aquestes partides per pagar el deute, perquè el deute, l'increment del deute, els recursos del dèficit, equival a un impost, a un impost ocult que s'ha d'acabar pagant. I això és el que vostès fins ara no havien entès. I dic fins ara, perquè el seu govern també ha firmat, com he repetit en tantes ocasions en aquesta cambra, un acord per modificar la Constitució i mirar d'equilibrar tots els comptes públics. Supòs que de cara al futur, les seves preguntes aniran en un altre sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Vicepresident, vostès són experts a donar les culpes als altres, si no, expliqui per què hi ha ajuntaments que han apujat espectacularment l'IBI i altres que no.

Per altra banda, el fons de cooperació local, han estat vostès els que han eliminat el 75% del fons de cooperació local de l'any 2011, perquè li record que a l'anterior legislatura es va pagar religiosament cada any la partida de fons de cooperació local. Per cert, també han dit que no està garantida la partida o l'ajuda per contractar policia turística per a la propera temporada i això suposarà que 300 contractes, aproximadament, de policia turística estan a l'aire.

Sr. Vicepresident, és molt greu que vostè i el Govern Bauzá hagin decidit no aprovar en temps i forma el pressupost de l'any 2012, anteposen, com deien abans, els interessos dels ciutadans front dels interessos del Sr. Rajoy del seu partit en el proper 20 de novembre, perquè seria inaudit que amb la majoria parlamentària, la més gran que es recorda en aquesta comunitat per un sol partit polític, prenguin la decisió de no presentar uns pressuposts, amb coneixement de la seva irregularitat, segons ha dit el Consell Consultiu. Però si no fan cas a això, supòs que no ho faran, facin cas com a mínim al Consell Econòmic i Social, en el text i com a mínim les mesures de retalls o d'eliminació de serveis que estan prenent, no facin empobrir la nostra comunitat, perquè si no, sí que passarem a ser la comunitat més pobra

d'aquest país si vostès continuen sent la comunitat que més retalls prenen de tot el país.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Costa, a veure, amb tranquil·litat. L'IBI és el resultat de multiplicar un coeficient pel valor cadastral, si s'apuja el valor cadastral el resultat és que l'IBI apuja, és evident no?

(Alguns aplaudiments)

I qui va apujar el valor cadastral va ser el seu govern, primer punt.

Segon punt, no em digui que hem retallat el 75% de les partides, les partides eren al pressupost del 2010, quan es va prorrogar en el 2011, aquestes es varen bloquejar per pagar deute. Bloquejar significa retirar, retirar. Quan va entrar aquest govern no n'hi havia, de partides per als municipis, i aquest govern mirant de fer una gestió diferent, aconseguirà pagar un 25% en el 2011. I es pot comprometre en aquest sentit a pagar el cent per cent l'any 2012 i mirar de recuperar la quantitat anterior.

Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres. La veritat, de qualque manera també m'agradaria dir que aquestes preguntes m'estranyen, les trob rares, perquè no vénen d'una jove promesa del PSOE, vénen d'algú que ja formava part del Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3970/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí de les partides pressupostàries destinades al Fons de cooperació local.

Pregunta número onze, RGE núm. 3970/11, relativa a destí de les partides pressupostàries destinades al fons de cooperació local que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, s'han produït durant aquests dies fets que consideram absolutament insòlits en aquesta comunitat autònoma, perquè veim com el Partit Socialista, i s'ha demostrat ara, està molt preocupat per les partides econòmiques del fons de cooperació local. De la mateixa manera que veim que el Partit Socialista està obsessionat amb el municipi de Marratxí, tenint en compte que aquell que ve de Marratxí els va arrasar amb els 35 diputats, entenem la preocupació del Partit Socialista.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

El que no entenem és que ells vulguin ser hereus d'una reivindicació que sempre ha estat una reivindicació del Partit Popular. Com és possible que el Partit Socialista presenti als diferents ajuntaments de les Illes Balears mocions mitjançant les quals es reclama al Govern el compliment del cent per cent de la partida destinada al fons de cooperació local? Com és possible que reclamin aquesta partida de 2011? Quan ens trobàvem amb una partida de 16,8 milions d'euros i resulta que només se'n varen executar 3,4, on és la resta?, on és la resta? Què ha passat amb la resta de doblers per als municipis d'aquesta comunitat autònoma? Com és possible que ells ara reclamin una cosa que no varen fer quan governaven? Què varen fer? Per què es va produir aquesta situació?

A més, convendria recordar que també tenim una llei que és la Llei municipal i de règim local, que protegeix aquesta partida. Per tant, el Partit Socialista quan ha governat aquí, en aquestes illes, ha incomplert deliberadament la Llei municipal i de règim local. I a vostè li demanen explicacions. Idò gràcies a les seves explicacions, que no va tenir por d'anar a la FELIB amb la seva directora general, per explicar que si ens trobam davant d'aquesta situació és per una mala gestió del pacte. Ara l'únic que saben fer des del Partit Socialista és no ser responsables i exercir el "caradurisme" polític. L'únic que saben fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, aquest govern s'ha trobat amb una situació que hauríem de qualificar de perplexa, la veritat és com diuen aquí, he quedat astorat d'algunes actuacions que hem vist en mans de l'oposició, perquè l'actual equip de la Conselleria d'Administracions Públiques quan va prendre possessió es va trobar amb una previsió pressupostària per al 2011, és cert, pressupost prorrogat del fons de cooperació local, per un import de 16.799.000 euros. D'aquesta quantitat, 3 milions s'havien destinat via modificació de crèdit durant el mes de març d'enguany, com ha dit el vicepresident, a amortització de deute per part de l'anterior govern, i els altres 10.375.000 estaven bloquejats; és a dir, pocs dies abans de les eleccions l'anterior govern va bloquejar aquesta partida per tal de complir amb el Pla de sanejament.

Vull recordar que per dues vegades es va presentar a Madrid i que no va ser aprovat pel seu mateix govern.

Per tant, hi queden 3.799.000 euros per fer front al pagament de les partides del Fons de Cooperació per a enguany. I açò és el que farà aquest govern, pagar la partida disponible i adquirim el compromís de contreure la resta de pagament, el 75%, en la mesura de les nostres possibilitats al llarg de l'any que ve. I açò sí, ens comprometem a pagar el cent per cent del pressupost, és el nostre compromís, és la nostra obligació, de l'any que ve.

I deia al principi de la meua pregunta que estava perplex perquè el Partit Socialista es dedica a presentar mocions a diferents ajuntaments, on s'insta a pagar als ajuntaments el cent per cent d'aquest fons per part del Govern enguany, quan ells saben positivament que els doblers d'aquesta partida no hi són, no hi és aquesta partida perquè se la varen gastar en altres coses que he esmentat abans. Per tant, em sembla absolutament increïble que es pugui fer un exercici d'aquest nivell de cinisme, instar els ajuntaments..., que clar estan apurats econòmicament, necessiten aquests doblers, quan ells mateixos se'ls varen gastar en altres coses que ... La veritat és que jo en la meua vida política...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 3976/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte per tal de construir una depuradora a Sa Coma (Eivissa).

Pregunta número dotze, RGE núm. 3976/11, relativa a projecte per tal de construir una depuradora a Sa Coma a Eivissa, que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, com vostè molt bé sap, és una reivindicació de molts anys la construcció d'una nova depuradora per servir la ciutat d'Eivissa i les àrees confinants. Finalment l'any 2009, després de 5 o 6 anys de discussió, vàrem decidir que aquesta depuradora s'havia d'ubicar en el camp de tir de Sa Coma, a aquests efectes fins i tot en aquesta cambra es va convalidar un decret de mesures urgents per saltar-nos, en ares a aquest bé comú, totes les tramitacions urbanístiques i mediambientals adients, i ara ens trobam que el Ministeri de Medi Ambient és el responsable, com a depuradora d'interès general, de dur a terme aquest projecte.

I miri, estam preocupats perquè si tiram d'hemeroteca o fins i tot de preguntes i respostes de l'anterior govern, semblaria que hauríem d'estar a punt de començar les obres i mirant els butlletins oficials dels darrers mesos, veim que encara ens trobam pendents de redactar aquest avantprojecte. Dia 2 d'agost de l'any 2010 va sortir a licitació la redacció de l'avantprojecte per estudiar les idees de com volien fer les diferents alternatives d'aquesta depuradora, com marca el Ministeri de Medi Ambient, i crec que no és fins el juny de l'any 2011 que es formalitza aquesta contractació de l'estudi per fer l'avantprojecte.

Sr. Conseller, donat que altres administracions no hem tengut tanta sort i no hem obtingut resposta del Ministeri de Medi Ambient, esper que vostè sí n'hagi tengut, perquè l'alcalde de Eivissa, principal interessada en aquest projecte, i, per suposat, membre de la comissió de seguiment d'aquesta obra, espera des del mes de juliol la contestació del Ministeri de Medi Ambient. Ha tengut més sort la Conselleria de Medi Ambient perquè ens expliqui el ministeri del Sr. Zapatero com està, si algun dia veurem aquesta obra en curs? O hem de continuar esperant com tantes i tantes obres de les quals malauradament hem de parlar cada setmana en aquest parlament?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Ordenació del Territori i Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, President. Gràcies, Sra. Diputada. La depuradora d'Eivissa, l'actual, com bé sap, no té un sistema convencional de funcionament i, a més a més, mai no ha funcionat així com nosaltres creim que hauria d'haver funcionat. S'han de fer nous col·lectors, bombejos, hi ha molt d'intrusisme d'aigua marina a la xarxa de clavegueram, etc. És per tot això que des de fa una sèrie d'anys s'està intentant, com molt bé ha dit vostè, construir una nova depuradora.

Dia 26 de maig del 2010, després d'un any i mig de negociacions en el consell, pel que jo he pogut conèixer, negociacions entre el consell, el Govern i el Ministeri de Defensa, es va arribar a un acord per construir una nova depuradora a l'antiga base militar de Sa Coma. També sembla que ja feia més de 5 anys que se cercaven uns terrenys i no es trobaven. A finals de l'any 2010, el Ministeri de Medi Ambient va començar la licitació per a la redacció de l'avantprojecte per a la construcció tant de la nova depuradora com dels col·lectors i bombejos. Són dos avantprojectes, cosa que també és un poc estranya perquè mai no s'havia fet així. L'avantprojecte de la depuradora acaba el desembre i el del bombejos i col·lectors a mitjans de l'any que ve.

Quan ja es tinguin els avantprojectes, s'haurà de passar tota la tramitació ambiental al ministeri, que en aquests casos solen ser molt llargues, i la tramitació ambiental d'aquí, de la nostra comunitat autònoma, que lògicament procurarem que sigui el més curta possible, complint tots els preceptes legals, com és de suposar. I després de tot això, vendrà la redacció i després la construcció de la nova depuradora. El ministeri estima un cost d'uns 20 milions d'euros i no la tenen pressupostada per a l'any que ve. És a dir, que l'èxit que haguem tengut nosaltres en les gestions o interessant-nos per aquest assumpte és que ens han dit que per a l'any que ve no hi ha previsió d'incloure aquesta obra.

Nosaltres continuarem reclamant al ministeri que s'accelerín tots els processos i que en el moment que es pugui, s'incorpori el pressupost necessari per poder dur a terme la construcció d'aquesta depuradora; però sincerament a dia d'avui i amb les notícies que tenim, crec que ens queden un parell d'anys per endavant per poder arribar a aconseguir aquesta depuradora. Nosaltres procurarem que sigui el més ràpid possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 3980/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de pressuposts (II).

Pregunta número tretze, RGE núm. 3980/11, relativa a projecte de llei de pressuposts, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, és ortodox incomplir cada dia la seva obligació de presentar el projecte de llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma per al 2011?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

És ortodox presentar pressuposts, és ortodox. El que no és ortodox és no presentar pressuposts i no presentar-los quan s'han de presentar.

(Remor de veus)

Els pressuposts del 2011 s'haurien d'haver presentat en el seu moment, durant el 2010, el mes d'octubre del 2010 i no es varen presentar. I el que tampoc no és ortodox és el motiu pel qual no es varen presentar, i el motiu pel qual no es varen presentar és perquè vostès varen perdre una partida que ens estan reclamant a nosaltres cada dia, la partida del fons de convergència. Aquesta és la partida que es va perdre.

I a conseqüència d'això, a conseqüència d'això hi havia un desquadrament entre ingressos i despeses, i varen practicar la vella política, la vella política que consisteix a gastar molt quan arriben unes eleccions. Aquesta és la realitat

El que és ortodox és presentar els pressupostos equilibrats per a un any complet, per a un any que es pugui desenvolupar tot complet, amb una visió de conjunt, i això és el que farà aquest govern. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Dia 8 de febrer d'enguany un diputat del seu partit manifestava que era una greu irresponsabilitat no presentar els pressupostos per al 2011. Deia que el Govern jugava a la confusió des de l'opacitat, des de la foscor, des de la discrecionalitat, i que no es presentaven perquè era un govern que no funcionava, era un govern feble; que sense pressupost no podien saber quina era l'acció del Govern.

Al darrer ple de l'anterior legislatura un altre diputat del Partit Popular demanava si era positiu prorrogar els pressupostos l'any 2011, i ell mateix es va respondre: era una manera de fer política sense transparència, amb opacitat, amb discrecionalitat i sense responsabilitat. Coincidia, com veuen, amb l'anterior, i afirmava amb rotunditat: "El que ha de fer un president, si vol exercir com a president, és complir les seves obligacions legals, quan nosaltres, si governem, sí que farem uns pressupostos".

I jo ara li vull recordar una conclusió que diu el dictamen del mes de març de la Sindicatura de Comptes, que diu que el Govern de les Illes Balears continua tenint l'obligació legal d'aprovar pressupostos per al 2011. Ho ha sentit bé, Sr. Vicepresident? Com viu un ortodox en allò econòmic aquesta situació? Com viu aquesta situació de foscor, d'opacitat, de discrecionalitat i de confusió? Com ho viu, això d'estar dins la irresponsabilitat?, com diuen els diputats del Partit Popular.

Així doncs la pregunta és: per què no ha complit amb la seva obligació legal de presentar pressupostos per al 2011? Per què no ho han fet amb una majoria de 35 diputats? Està molt clar: el govern del PP ha amagat als ciutadans quines són les seves prioritats, quins són els seus retalls i quina és la seva política social. El govern del Partit Popular ha posat els interessos partidistes, els interessos electorals, per davant dels interessos dels ciutadans. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Una vegada més qued ben estranyat, la veritat. Qued ben estranyat perquè, bé, vostè es considera a si mateix un irresponsable, ho ha dit.

(Rialles i aldarull a la sala)

És això el que està dient? Ha dit que era una irresponsabilitat no presentar pressupostos, i després..., vostè és el que ha dit, ha dit que era una irresponsabilitat, i els que no els varen presentar varen ser vostès, i no varen presentar uns pressupostos a més a més amb coneixement del que passaria durant l'any 2011; sabien que passaria que els ingressos no coincidien amb els ingressos reals i que, a conseqüència, el dèficit que estava pressupostat era impossible d'assolir. Això és el que vostès sabien i això és el que va dur a no fer pressupostos.

Miri, Sr. Diputat, fer un pressupost comença amb una feina el mes d'abril. Quan nosaltres vàrem arribar pensàvem que trobaríem qualche feina feta. No n'hi havia cap...

(Remor de veus)

...no n'hi havia cap. Per tant amb els recursos escassos que tenim, amb els recursos que són limitats, ens estimam molt més fer un pressupost cert, un pressupost segur i un pressupost diferent per a l'any 2012.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 3969/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost financer del deute de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 3969/11, relativa a cost financer del deute de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'endeutament que arrossega la nostra comunitat autònoma va assolir cotes històriques els darrers quatre anys, que varen suposar triplicar el total de l'endeutament que teníem. Així, de 1.500 milions d'euros d'endeutament de 25 anys d'autonomia, vàrem passar a un total de 4.500. En quatre anys va augmentar en 2.763 milions d'euros; 700 milions d'euros cada any ens vàrem endeutar els darrers quatre anys, una xifra que a més el darrer any es va fer sense l'autorització legal a què obliga la nostra Constitució Espanyola.

Sabem també que aquest augment espectacular de deute no va anar destinat a inversions reals, ni tampoc no va servir per generar riquesa ni per activar l'economia o generar llocs de feina. Però suposa una greu hipoteca, suposa que cada any, que cada mes, que cada dia s'ha de fer front al pagament d'interessos i amortitzacions, aspectes dels quals per ventura els ciutadans no són conscients i l'oposició tampoc no pareix que en sigui conscient. Ja al darrer plenari vàrem veure com només a l'IBAVI s'han de començar a amortitzar 24 milions d'euros per compra de solars feta l'anterior legislatura i que, a més, no han tingut gaire demanda. I ahir mateix el president del Govern va fer públic que cada dia s'han d'abonar 2 milions d'euros per amortitzar 700 milions d'euros d'endeutament -això durant l'any 2012-, a diferència dels 70 milions d'euros de l'any 2010, és a dir, 700 milions d'euros l'any 2012 enfront de 70. 2 milions d'euros diaris. Realment esgarriafós.

Per això ens agradaria, Sr. Vicepresident, que ens concretàs fins a on arriba aquesta hipoteca, que no s'amaguin els nombres, com diu l'oposició; volem saber quines són les dades concretes de la càrrega financera, que no oblidem que són doblers que no es poden destinar ni a pagar despesa social, ni educativa, ni sanitària, que tant reclama l'esquerra. De quines xifres parlem, Sr. Vicepresident?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Efectivament, la política alegre i la política jo diria poc acurada de recórrer al dèficit, de recórrer contínuament al dèficit, suposa un endeutament, i aquest endeutament són en realitat uns impostos encoberts, perquè aquest endeutament arriba un moment que s'ha de pagar.

I efectivament és possible que l'oposició no hagi après la lliçó, però el Partit Socialista, sí, que és el curiós, i això fa pensar que pot haver-hi moviments dins el Partit Socialista en el sentit que el mateix Partit Socialista en aquest moment reconeix que l'equilibri pressupostari és absolutament necessari per tenir uns comptes segurs, per tenir uns comptes que puguin donar tranquil·litat de cara al futur.

Bé, els comptes que tenim en aquest moment vostè els ha dit en part. Per a l'any que ve hem de fer front a una amortització de 547 milions d'euros, 547 milions d'euros, ho torn repetir. Això és al que haurem de fer front, amortitzacions, durant el curs 2012. Aquesta quantitat lògicament no anirà a sanitat, lògicament no anirà a educació, lògicament no anirà a altres tipus de prestacions socials o de qualsevol altre tipus. Però és que a més a més, a conseqüència d'aquest deute, s'han d'abonar els interessos corresponents; els interessos corresponents pugen a 202 milions d'euros, 202 milions d'euros només en interessos, interessos que hem de reconèixer que, a més a més, pugen cada vegada que ens endeutam més, perquè cada vegada es genera més desconfiança cap al futur. Per tant si reconduïm la situació de dèficit, si reconduïm la situació de dèficit, no només tendrem

un benefici al no tenir aquests impostos cap a generacions futures, cap als anys propers, sinó que a més a més aconseguirem que els interessos siguin més baixos i per tant poder fer front a quantitats més moderades.

Per a enguany les quantitats equivalents són de 213 milions d'amortitzacions a què s'ha hagut de fer front durant aquest segon semestre, durant pràcticament tot el segon semestre, i amb uns interessos de 112 milions, 112 milions només en interessos. Aquesta és la realitat, i això és el que ha duit al convenciment tothom, i jo crec que d'aquí a uns dies també l'oposició, confii en això, que els dèficits no poden continuar, s'han de reduir i s'han d'eliminar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 3972/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cogestió aeroportuària.

Pregunta número 15, RGE núm. 3972/11, relativa a cogestió aeroportuària, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. La pluriinsularidad hace que el transporte aéreo sea decisivo para nuestro progreso económico y social. Daremos unos datos de la gestión socialista en nuestros aeropuertos, atención, por favor: pérdida de un 7% de pasajeros, las operaciones aéreas se redujeron un 10%, destrucción de 2.315 empleos por cierre o traslado de empresas, aumento exponencial de los precios de los billetes, disminución por todos conocida de las frecuencias, encarecimiento de tasas, todo ello sin ninguna respuesta del anterior gobierno, nada, no existió nada. Me parece totalmente lamentable. Por no decir, y recordémoslo aquí, la amenaza socialista, una auténtica amenaza, de bajar el descuento de residentes al 38%.

(Remor de veus)

Digo amenaza porque no se cumplió, parada por la oposición del Partido Popular.

Pasamos de la incumplida promesa socialista de aquella cogestión aeroportuaria a la privatización pura y dura de la gestión de aeropuertos y torres de control. Por consiguiente podemos afirmar que la privatización es socialista.

La herencia es compleja, pero con el actual govern y el inminente -lo sabemos todos- gobierno estatal del Partido Popular, hacen que la gestión aeroportuaria sea cada vez más un objetivo para nuestra comunidad.

Por ello la pregunta es: ¿Qué perspectivas se tienen para que la cogestión aeroportuaria pueda llegar a ser una realidad en nuestra comunidad? Gracias.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, efectivamente debido al hecho insular la conectividad aeroportuaria es un tema de importancia estratégica para nuestras islas, tanto para el residente como para el sector productivo, como evidentemente para nuestros turistas. Consciente de ello la Sra. Cabrer, en su momento consellera competente en materia de transporte aéreo, lo tuvo muy claro, se puso a trabajar y creó el 20 de mayo de 2005, o se constituyó, el comité asesor en materia de cogestión aeroportuaria. Continuaron trabajando y llegaron a presentar, en junio de 2006, un año después, un documento que fue una hoja de ruta de lo que se tenía que hacer para llegar a la ansiada cogestión aeroportuaria, y se creó un documento de mínimos de lo que se vino llamando desde ese momento la cogestión aeroportuaria.

¿Qué ocurrió? Pues en la siguiente legislatura, que fue la legislatura 2007 a 2011, pues al final no se caracterizó por trabajar en esa línea sino que, como ha dicho el Sr. Diputado, al final se ha llevado a cabo un proceso en tres partes, una la de la privatización de la gestión de las torres de control, privatización de la gestión de los aeropuertos, i finalmente privatización real al vender el 49% de la nueva sociedad AENA Aeropuertos SA. Éstas han sido las características de estos últimos cuatro años, y mientras tanto todo ello iba saliendo en los medios de comunicación: los procesos de privatización, el malestar del sector turístico, la pérdida de competitividad por precios y frecuencias, la subida de tasas aeroportuarias, la subida de tasas de navegación aérea, y todo ello ante la pasividad y sin hacer absolutamente nada por parte del gobierno de entonces en la legislatura anterior.

¿Qué hizo el gobierno del pacto?, ¿qué hizo el gobierno anterior? Nada. ¿Cuántas veces reunió al comité asesor en materia de cogestión aeroportuaria?; ni una, ni una sola vez en cuatro años. Eso no es apostar por la cogestión aeroportuaria. Cuando se apuesta por algo se hace con hechos y no con palabras. ¿Y qué vamos a hacer nosotros? Pues evidentemente

el mes que viene, ya en el mes de noviembre, vamos a reunir a la Mesa de transporte aéreo y vamos a reunir al comité asesor en materia de cogestión aeroportuaria para demostrar que cuando se apuesta por algo se hace con hechos y no con palabras como hicieron ustedes. Muchas gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Quiero darle las gracias, Sr. Conseller, por la explicación, y constatar nuevamente la curiosa -dejémoslo en curiosa- gestión del anterior govern, y que una vez más tocará al Partido Popular salir adelante y sacar las necesidades, como nos ha explicado nuestro conseller, de estas islas. Gracias.

(Petit aldarull a la sala)

I.16) Pregunta RGE núm. 3965/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pressuposts per al 2012.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 3965/11, relativa a pressuposts 2012, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern de les Illes Balears, la pregunta és molt senzilla. Aquesta setmana, d'acord amb la Llei de finances de la comunitat autònoma, hauria de presentar el Govern el projecte de pressuposts en aquesta casa, en el Parlament de les Illes Balears. És més, d'acord amb la Llei de bon govern, a l'article 6, ja haurien d'haver posat a informació pública l'avantprojecte del projecte d'inversions dels pressuposts de 2012 per facilitar la participació ciutadana.

Pensa el Govern complir aquests requisits legals?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Segurament, Sr. Barceló, vostè pensa que no els presentarem, els pressuposts, perquè ja ve amb el seu discurs redactat, pràcticament ja sabem la seva resposta a la pròxima intervenció, en base als estereotips de sempre, eterns estereotips del Partit Popular, però els puc dir que, per suposat, els presentarem, i els presentarem perquè és el que hem de fer i perquè nosaltres complim els nostres compromisos.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. Per tant, Sr. Bauzá, dedusc de les seves paraules que compliran en temps i forma i ho faran. Però el que ha transcendit als mitjans de comunicació, no només del Partit Popular a les Illes Balears sinó d'altres comunitats autònomes, és que no pensem presentar els pressuposts en temps i forma, que, com a mínim, esperaran a passar les eleccions del 20 de novembre. Les raons: probablement no mostrar les cartes de les retallades i, evidentment, també, estam parlant d'un govern, en aquest cas el seu, que estaria a les ordres dels interessos del Sr. Rajoy, rebent instruccions de Madrid sobre si presentar o no els pressuposts. Li record que s'acaba aquesta setmana el termini legal per presentar-los.

I ens sorprèn aquesta actitud, perquè fa poc que han presentat vostès una proposició no de llei en què parlaven de la negligència exhibida per l'anterior executiu per no haver presentat els pressuposts, curiosament una proposició no de llei que dia 18 d'octubre, per tant la setmana passada, vostès varen retirar de l'ordre del dia. Ens agradaria saber exactament per què.

I insistesc, vostès al llarg de tot aquest any varen dir que el fet de no presentar aquests pressuposts era un insult als ciutadans, era un govern que no complia amb la seva paraula, era un govern, en definitiva, amb manca de transparència, que ocultava als ciutadans els números, un govern que vivia immers a la il·legalitat, un greu dèficit democràtic i una minva dels principis constitucionals. No es varen estalviar -com dic- els qualificatius per no presentar aquests pressuposts. Per tant supòs que, a diferència del que han fet amb la seva promesa de presentar els pressuposts de 2011, que ja no l'han complida, els pressuposts de 2012 sí que els presentaran en temps i forma, com cal.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el pròxim dia 31, dilluns, aquest govern presentarà els seus pressuposts, en temps i en forma.

(Aplaudiments)

I ho farem perquè nosaltres complim els nostres compromisos; si no, jo no hauria dit tot el que vaig dir de qui ho vaig dir, perquè no va dir el que va dir que faria. Per això mateix precisament nosaltres, com que complim els nostres compromisos, no volem que passi el que va passar a l'anterior legislatura, el que va passar i el que tots sabem que ha passat com a conseqüència d'aquesta pròrroga pressupostària. Seria nefast per als interessos de la nostra comunitat no aprovar aquests pressuposts.

Per tant vostè hauria d'analitzar què és el que acaba de dir, perquè nosaltres no hem actuat en cap moment per rumors, i si alguna cosa ha transcendit segurament no ha estat per part d'aquest grup parlamentari. Curiosament potser hauríem de mirar cap a una altra banda.

En qualsevol dels casos, aquest govern -com he dit- presentarà el pròxim dilluns els seus pressuposts en temps i forma perquè és el millor per als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3978/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del territori (II).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE...

(Continuen els aplaudiments)

...RGE núm. 3978/11, relativa a protecció del territori, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Vostès saben que la passada legislatura es va treballar moltíssim per aconseguir una cosa que era un somni col·lectiu de tants mallorquins i mallorquines, que és la candidatura a Patrimoni de la Humanitat de la Serra de Tramuntana. Va ser declarada així per la UNESCO com a paisatge cultural.

Vostè, Sr. Conseller de Presidència, té dins les seves responsabilitats el consorci per a la consolidació d'aquest patrimoni de la Humanitat. M'agradaria saber quines iniciatives pensa prendre vostè -perquè ara ja tenim la declaració, ara l'hem de consolidar- per consolidar aquesta declaració de Patrimoni de la Humanitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, usted entenderá en que en dos minutos es bastante difícil poder decirle las medidas concretas que vamos a hacer, pero yo creo que sí que le puedo contestar diciéndolo que todas las medidas que hagamos serán las que se derivarán del plan de gestión que ha elaborado el consell insular, además de todos aquellos programas de ejecución que, como usted sabe, se derivan de las distintas normativas de protección que afectan a la Serra. Además de Patrimonio de la Humanidad usted sabe que está declarada Paraje Natural, por lo tanto todas las acciones que allí se hagan tienen que derivarse de estas medidas que la protegen, ésta será nuestra guía y ésta será nuestra actuación. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, la nostra pregunta ve, com es pot imaginar vostè, per la por que ens fan els anuncis d'alguns membres del Govern que presideix el Sr. Bauzá i fins i tot de la pròpia presidenta del Consell Insular de Mallorca. Jo vull recordar que un dels motius pels quals va ser concedida la declaració a Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO va ser precisament perquè s'evitava una urbanització, la urbanització d'Es Guix, que realment anava en contra d'aquesta declaració Patrimoni de la Humanitat.

Fa molt poc a la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial, dia 28 de setembre, el conseller, el Sr. Company, va anunciar que estudien aquesta desclassificació que va fer el Consell de Mallorca i va dir que en aquests moments ell podria tant blanc com negre sobre el futur d'aquesta possible urbanització d'Es Guix; després va dir: "prendrem una decisió, és responsabilitat política nostra la que prenguem", a mi això em preocupa molt, perquè el Govern no ha de prendre cap posició sobre una urbanització que està desclassificada, repetesc, pel Consell Insular de Mallorca en la seva modificació del Pla territorial insular.

Evidentment, tornar recuperar aquella urbanització d'Es Guix significaria perdre la declaració Patrimoni de la Humanitat. Per tant, a nosaltres ens agradaria, davant aquestes afirmacions del conseller Company; davant la declaració que quatre o cinc cases a Es Guix no signifiquen perdre aquesta declaració de Patrimoni de la Humanitat, jo crec que la memòria l'hem de recordar i l'hem de refrescar, aquest és el projecte que vostès tenien per a la Serra de Tramuntana que vostè, precisament, coneix perfectament perquè era el batle que va impulsar aquesta urbanització a Es Guix, en plena Serra de Tramuntana.

La pregunta és molt clara: per consolidar aquesta declaració de Patrimoni de la Humanitat això ho hem d'oblidar per a sempre, per tant m'agradaria sentir de vostè el compromís que això s'oblida per a sempre, perquè està desclassificat per la modificació del Pla territorial de Mallorca. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Yo sabía que quién me formulaba la pregunta haría trampa y que al final saldría Es Guix. Pero bueno, yo lo que sí quiero decirle es que usted en la pasada legislatura hizo bandera política de Es Guix porque le interesó para tapar otras miserías políticas, y usted lo sabe.

(*Remor de veus*)

Usted, con medias verdades, manipuló la realidad, usted se gastó mucho dinero en difundir una gran mentira. Y lo que sí puedo decirle es que usted, cuando la miro políticamente es la viva cara de un gobierno que nos mintió, un gobierno que gestionó tremendamente mal, un gobierno que es el responsable de la grave situación económica y financiera que estamos viviendo en estos momentos, ...

(*Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull*)

...un gobierno que en tan poco tiempo nunca ningún gobierno hizo tanto daño a una tierra, y es difícil de asumir...

(*Remor de veus*)

... es difícil de asumir porque detrás de los gobiernos hay personas y las personas dicen que tienen alma y ustedes fueron un gobierno sin alma.

Nosotros arreglaremos esta situación, no se preocupe, lo que es lamentable es que cada día en estos plenos tengamos que estar escuchando cómo ustedes se dirigen a nosotros pidiéndonos responsabilidades por algo que ustedes son los responsables; es decir, mayor hipocresía y mayor cinismo imposible, algo análogo a su actuación en Es Guix. Muchísimas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 3981/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de pressuposts (III).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta núm. 18, RGE núm. 3981/11, relativa a projecte de llei de pressuposts, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta va dirigida al president del Govern de les Illes Balears, que esperem que avui no es faci la víctima, esperem que no ens plori gaire més, esperem també que no ens mani callar, a l'oposició, perquè crec que val la pena recordar que a un país democràtic és molt important el Govern, però també és molt important que els que som a l'oposició puguem fer oposició i puguem contrarestar perquè representem uns altres ciutadans que no pensen exactament com vostès, i crec que això també enriqueix, hauria d'enriquir el debat parlamentari. Per tant, li deman una mica d'alçària de mires, i estic satisfeta que hagi rectificat el seu govern i que hagi anunciat avui que pensa presentar el pressupost per a l'any 2012 en temps i forma.

Per tant, la meua pregunta era aquesta, que és la que anava escrita i registrada en aquest parlament: quan pensa presentar el pressupost el seu govern del 2012, quan els pensa registrar exactament en aquest parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Primer, li he de dir que aquest govern no ha rectificat res, simplement aquest govern acaba d'anunciar al seu anterior soci de l'anterior govern que presentarà els pressuposts dia 31, en temps i en forma.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Li dic que està molt bé rectificar i és de savis, i jo crec que no passaria res si tengués una mica d'humilitat i ho volgués admetre.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Bauzá, vostè ens pot contar la pel·lícula que vulgui, però la que ha passat és aquesta que jo li relataré en un momentet. El Sr. Rajoy va cridar els presidents autonòmics del Partit Popular i els va dir que no convenia presentar els pressuposts autonòmics abans de dia 20 de novembre ...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... perquè no convenia, perquè no convenia que la gent sapigués que vostès faran retalls ideològics -que no econòmics- en educació, en sanitat i en serveis socials. Aquest és el dilema, aquest és el debat que tenim, vostè, el seu govern, en boca del vicepresident econòmic, la setmana passada va fer declaracions molt clares sobre que els pressuposts no entrarien en temps i forma, aquesta és una realitat objectiva, vostè la vol veure o no la vol veure, bé, és així, va succeir, varen anunciar això, de fet varen retirar una proposició no de llei a la Comissió d'Hisenda, on el Grup Popular els instava a presentar els pressuposts en temps i forma perquè dubtaven de presentar-ho, de fet han aturat fins i tot algun pressupost a qualque consell insular amb una irresponsabilitat absoluta.

Per tant, estic contenta que hagin rectificat, estic contenta que vulguin posar negre damunt blanc les seves prioritats polítiques sobre com gestionaran els comptes públics, ja és hora que ho sapiguem, li hem insistit moltes vegades que comparegui en aquest parlament i expliqui, arran de la situació econòmica i social complicada que tenim, quines seran les prioritats del seu govern i que ho expliqui en seu parlamentària. Vostè ha fugit totes les vegades que ha pogut del debat parlamentari per poder venir aquí a explicar i a debatre posicions entre nosaltres i vostès, i evidentment també dialogar amb els agents econòmics i socials.

Per tant, la meua pregunta és: quan liquidaran el pressupost del 2011, perquè s'han negat a presentar-lo, incomplint la seva promesa electoral. Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Vostè és que no sé si és que no m'entén ...

(Algunes rialles)

... perquè la seva pregunta no coincideix, però és igual.

Miri, li torn a repetir i ho repetiré les vegades que faci falta, no hem rectificat. Aquest govern presentarà els seus pressuposts el pròxim dilluns, 31, en temps i en forma.

Però miri, és que vostè em diu que si atenem el Sr. Rajoy, fa uns minuts el Sr. Barceló i vostès em deien que jo escoltava el Sr. Rajoy i que per això fa un minut no presentava els pressuposts. Es veu que el Sr. Rajoy m'ha enviat un missatge ara mateix per rectificar, perquè fa un minut que ha canviat de posició.

(Alguns aplaudiments, algunes rialles i petit aldarull)

Miri, vostè canvia les frases però com que té la pregunta redactada, la resposta també ha de dir el mateix, encara que jo li digui que ho presentaré, vostè ha de dir el mateix, em pareix molt bé, estupendament, Sra. Armengol.

Miri, curiosament vostès són els que més qüestionen la presentació o no-presentació d'uns pressuposts, vostès que no els varen presentar; vostès que ni es varen atrevir a presentar els pressuposts, per qüestions que encara no sabem, però que podria ser que no s'aclarien, perquè un demanava blanc, l'altre negre, l'altre gris i aquests matisos, o una altra era perquè implicava precisament fer ajustaments als pressuposts, ajustaments estructurals, que és el que no anava bé, per això els varen prorrogar.

Vostè diu que aquest govern és una delegació de Madrid i que escoltam simplement els interessos de Madrid, doncs miri, el seu govern o el govern el Sr. Zapatero en aquest cas és una delegació del Govern de les Illes Balears perquè ha prorrogat els pressuposts estatals, ha prorrogat els pressuposts estatals, cosa que no havia fet, precisament per donar *patada a seguir* a veure què passa amb el nou equip de govern futur.

Però miri, torn a repetir, aquest govern presentarà el seu pressupost, en temps i en forma, perquè és el nostre compromís, perquè nosaltres fem les coses d'una manera, perquè és una altra manera de fer política i sobretot perquè nosaltres no enganyam ningú.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 1883/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'hores lectives a l'ensenyament primari (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1899/11).

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1883/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'hores lectives a l'ensenyament primari, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1899/11.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

En primer lloc, voldria remarcar que hem presentat aquesta interpel·lació perquè necessitam no únicament nosaltres sinó també pensam que la comunitat educativa que ens expliqui, que ens concreti certes mesures en política educativa que el Partit Popular portava al seu programa electoral però que poc després de guanyar les eleccions ja van dir, vostè, Sr. Conseller, va dir que ajornarien la seva implementació a altres cursos lectius, sense deixar massa clar quan seria açò ni com s'havia de fer.

Evidentment, el més normal hauria estat que el Sr. Conseller ja ho hagués explicat en seu parlamentària, diria que les línies estratègiques del Govern en educació i cultura és l'única matèria, gran matèria, tal com és considerada per aquest grup en representació del qual els parla aquesta diputada, que el Govern no ha vingut encara a explicar a comissió en aquest Parlament, encara que ja sabem que està anunciada per a aquesta setmana. Una matèria aquesta que el president Bauzá va dir que era prioritària per al seu Govern, idò, Sr. Conseller d'Educació i Cultura pensam, em sap greu, que encara no hagi tengut temps de comparèixer en comissió per explicar quines seran aquestes línies d'actuació d'aquesta legislatura, ni com les portarà a terme en uns moments que no són gens fàcils.

Però anem al motiu d'aquesta interpel·lació. El Partit Popular, s'ha de dir que no portava un programa electoral molt minuciosos quant al seu contingut, per dir-ho d'alguna manera, i no és molt fàcil per a nosaltres, a partir d'uns dibuixets de *PowerPoint* als quals hem tingut accés, fer-nos una idea de les propostes concretes. S'ha de dir també que això, portar un programa electoral ben treballat i pensar un d'esquemàtic ha importat ben poc; vostès van saber generar il·lusió per al canvi en moments molt difícils per a totes les economies i molt durs per a molta gent i van guanyar les eleccions amb aquests dibuixets de *PowerPoint*, però nosaltres, i pens que una part molt important de la ciutadania en aquests moments sí que els importa com duren a terme la gestió en educació, perquè ara és el moment de la veritat, ara no basta amb quatre esquemes, ara han de governar i donar satisfacció a la gent que va confiar amb vostès, que amb vostès sortien de la crisi i s'aclaririen tots els mals d'aquesta comunitat autònoma. Clar, que el preu d'aquesta possible sortida de la crisi, si és que en sortim en un termini més o manco breu, esperem que breu, no apareixia en el seu programa electoral, ni el preu ni què ho hauria de pagar.

És precisament per aquest motiu, d'aquesta, diríem, inconsistència del programa, que vam recollir tot allò que donava algunes pistes de per on anirien els tirs; per exemple, els caixa fòrums, canvi fòrums, perdó, on s'anunciava que s'augmentaria una hora lectiva al dia dedicades a les assignatures instrumentals bàsiques en educació primària, com matemàtiques, ciències, llengua -per cert, no sabem si castellana, catalana o elecció-. En el seu discurs d'investidura el president Bauzá no va ser més explícit, tampoc no era el lloc ni el moment, ho comprenem, és cert, era més el moment de deixar titulars com que aquesta serà la legislatura de les autopistes de l'educació. Però també van acudir a altres fonts, com fem tots, a comunicats de premsa, entrevistes, etcètera.

Però prest vam veure com el recent nomenat conseller ja deia que retardaria per a més endavant, cap al curs 2012 o 2013 la implementació dels grans anuncis dels canvis en matèria de gestió educativa que s'havien fet en campanya electoral, aquesta hora més a primària, la lliure elecció de centres, la lliure elecció de llengua vehicular, la reforma del Decret de mínims en educació, etcètera. I a la darrera entrevista que aquesta diputada ha pogut llegir, concretament el diumenge, dia 2 d'octubre, ja ni tan sols es diu res d'aquest tema de l' hora més a primària. Es parla d'increment d'hores lectives per a professors de secundària, certament, però l' hora de més per a l'alumnat de primària en matèries instrumentals no.

És per aquest motiu que fem la interpel·lació al conseller, perquè ens expliqui com posarà en pràctica i quan una mesura que en un principi sona bé i a l'electorat li pot haver sonat bé, perquè dona a entendre que s'ha de treballar més, l'esforç, que l'alumnat estarà més preparat, etcètera, i sona bé perquè també tots som conscients de la necessitat de reforçar l'ensenyament de la nostra comunitat autònoma.

És per aquest motiu que ja li diem que d'entrada no és que estiguem ni a favor ni en contra d'aquesta mesura, però sí que hem de parlar i que volem parlar de com s'implementa. Volem sentir les seves explicacions, perquè aquesta no és una qüestió fàcil, sinó que provoca moltes preguntes, per exemple: troba que és el mateix posar una hora més lectiva -parlam de primària i de matèries instrumentals- en aquelles escoles que tenen jornada continuada o en aquelles que tenen un horari partit? Parlam de fillets de sis a dotze anys, no troben que sis hores seguides poden ser un poc esgotadores? S'han fet estudis, Sr. Conseller, de si aquesta acció realment ajuda que l'alumnat surti més preparat de l'escola primària i que afronti amb més garanties la secundària, perquè si es tracta de fer hores els repetidors haurien de ser la part de l'alumnat més preparada del sistema educatiu? Creu el Sr. Conseller que una hora més de classe pot resoldre el problema del fracàs escolar? No pot ser que finalment reafirmi aquella part de l'alumnat que ja gaudeix de l'èxit escolar i no els del fracàs? Açò són preguntes que es fan.

A Catalunya es va posar una hora lectiva més per a l'alumnat, és cert, però allà les escoles en general tenen jornada partida, i per altra banda era una hora de reforç, que fins i tot pens que podia ser optativa, i açò deixava un marge perquè la part de l'alumnat que tenia més necessitats estudiés i els que anaven millor fessin altres activitats complementàries. Aquesta iniciativa, per cert, ha estat eliminada recentment a Catalunya i el Partit Popular va votar a favor d'aquesta eliminació.

L'augment d'una hora lectiva diària implica també un augment de la càrrega global del professorat. Com ho pensen fer si per ara el que veim és que disminueixen els interins i a primària, malgrat la passada legislatura van aprovar, vam aprovar una iniciativa per crear personal de secretaria i en alguns centres s'ha fet, ara mateix la càrrega burocràtica a primària també recau damunt el professorat, com pensen solucionar aquesta qüestió?

En fi, són molts dubtes que pensam que el conseller ens hauria de solucionar, perquè fins al moment tenim la sensació que no implementem en educació allò que van dir en campanya electoral i en canvi sí que fan allò que no van dir, com és la desaparició, o ajornament, segons vostès, de programes que eren importants per a l'èxit escolar, que reforçaven les possibilitats educatives d'aquella part de l'alumnat més vulnerable. O els retalls econòmics que és evident que es produeixen i que afecten el professorat, tant els programes formatius, dimarts mateix vam veure al BOIB una ordre que eliminava de forma retroactiva ajuts a la formació del professorat; o que afecten també la pròpia estabilitat, fins i tot sabem casos concrets, com a l'institut o a l'IES de Santa Maria, Marçal, perquè ens entenguem, on no s'ha cobert una substitució de matemàtiques des de fa un mes a un professor de secundària, de primer de secundària.

Entre tant, què es vol fer? Com es vol fer? Quan, i per aconseguir què? Aquestes són les preguntes que li formulam, Sr. Conseller, en referència amb aquestes mesures anunciades pel Partit Popular en campanya electoral, entre elles la implementació d'una hora més lectiva en educació primària i en assignatures instrumentals.

En definitiva, Sr. Conseller, són moltes, com he dit, les incògnites que actualment sobrevolen el sistema educatiu i que esperam que siguin aclarides entre la resposta que tenguí a bé oferir-nos en aquesta interpel·lació i també amb la seva compareixença d'aquesta setmana a la Comissió d'Educació i Cultura.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. I per part del Govern té la paraula el conseller d'Educació i Cultura, Sr. Rafael Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, diputats i diputades, agraeix profundament que m'hagi fet aquesta pregunta en concret, el que passa és que, per circumstàncies de la mecànica parlamentària, la compareixença en comissió on podem parlar més detingudament, serà el proper dijous i una cosa estarà relacionada amb l'altra, però crec que avui, aprofitant la importància del plenari, val la pena fer algunes matisacions sobre aquesta proposta electoral, respecte de qualsevol proposta electoral que, estic d'acord que intentarem mantenir, si li pareix bé a vostè, una discussió en els estrictes termes d'una proposta electoral, si no me la qualifica de proposta que al cap i a la fi és basada en uns dibuixets d'un *Power Point*.

No, aquesta proposta es basava en una idea, en una bona idea que tenen els seus cosins germans del PSC de Catalunya, no només d'ells, sinó d'algunes persones que varen contribuir decisivament a firmar el que s'anomena el Pacte nacional per l'educació a Catalunya i entre els seus punts fonamentals tenia la introducció d'una hora lectiva més a primària. A mi m'agrada bastant l'educació comparada i em va parèixer una proposta innovadora i un que té una certa experiència en qüestions educatives i mirant el plantejament en el qual es troba aquesta comunitat educativa, el treball que va fer la Comissió d'Educació que va fer aquesta proposta, es basava en la idea que partim d'on partim. Sabem que hi ha gent que reclama que en determinades hores lectives..., que el nombre d'hores lectives té una importància, però no és l'única qüestió important a l'hora de millorar la capacitat dels nostres alumnes per aconseguir les competències bàsiques que fonamentalment a primària estan molt relacionades en competències instrumentals. És ver. Que es parla que aproximadament el 17% del temps d'una sessió es perd a posar ordre dins la classe, sobretot a secundària. És ver. Però també és ver que en aquesta comunitat autònoma lideram un índex preocupant, el nombre d'alumnes, per exemple, que repeteixen a educació primària. És a dir, que necessiten un any

més, és gairebé un 25%. Això no és un factor determinant, però és un factor que ens diu alguna cosa.

A més a més, si em parla de promeses electorals i de precisió dels programes electorals, m'ha de permetre que li faci referència a programes electorals del Partit Socialista, que ni hi són, ni se'ls espera. Recorden un ordinador per a cada dos alumnes a ESO?, el 2004 ja ho prometeren, ni hi són, ni se'ls espera. Els 365 dies oberts els centres educatius, ni hi són els fons, ni se'ls espera. Tot partit té dret a fer propostes i després, si té la responsabilitat, a pactar-les i especialment dins l'àmbit educatiu -res m'agradaria més- i a aplicar-les al llarg d'una legislatura. Res m'agradaria més que començar a fer feina en aquest tema i poder implementar-ho -paraula que no m'agrada utilitzar, també és un anglicisme-, poder-ho posar en funcionament en el proper curs, però tots sabem allò que tenim i no perdrem els deu minuts que tenc en qüestions econòmiques.

Aquesta és una proposta que em pareix interessant, em pareix interessant que els alumnes de les Illes Balears facin de les 4 a 35 hores de classe que fan estrictament 5 hores, si tenim en compte que l'hora de pati es considera lectiva en el sistema públic, incrementem, donat que sincerament pens que tal vegada hem abusat un poc a l'hora de carregar els currículums, facin feina sobretot per reforçar les tres llengües, matemàtiques i medi; 5 hores més per a cinc àrees instrumentals. Una perquè també volem ser competents en altres llengües i altres comunitats que són bilingües, com Catalunya, s'adonen d'alguna cosa que és evident, mateix currículum a comunitats no bilingües vol dir mateixes hores lectives a comunitat bilingües, vol dir que de la resta de matèries en algunes coses s'aprèn menys. És evident, si 25 hores a una comunitat monolingüe, bilingüe en anglès, a una trilingüe necessita alguna cosa més per poder explicar el mateix. Això és evident, això és evident.

Però a més a més, si en el temps que empram, com per exemple els països nòrdics, em dirà que comencen amb 600 i busques d'hores lectives, però acaben amb prop de 1.000, a sobre li posam per exemple a 5è una matèria nova, que nosaltres no hi acabàvem d'estar d'acord, però ja està bé, que és la matèria de ciutadania, a costa de llevar una hora i mitja de medi, també n'hem llevat una hora més. Si implantam programes d'implantació de noves tecnologies a 5è i a 6è, també dins el mateix currículum llevam algunes hores més. I el temps és el que té, i jo sí que pens que un infant ha de tenir el temps per tot allò que forma part de la seva educació, però si carregam els currículums i no ampliam les hores lectives, cream un problema als nins, als equips docents, als equips directius, als pares i mares i al conseller que els parla. Jo crec que una bona mesura és implementar un període lectiu més, n'estic convençut pel currículum que tenim.

Segona qüestió. Ja que vostè m'ha dit que n'hauríem de parlar, també puc pensar que jo em planteig si a primer cicle de primària valdria la pena, o podríem començar com a altres països, a segon i a tercer cicle. Estic d'acord, a mesura que augmenten les capacitats i la maduració dels infants, hi estic d'acord. En tercer lloc li dic que tampoc no s'ho mesura qui els parla, perquè en un moment donat pensés que això era una proposta estrella a *bombo y platillo* i ja ho veurem, no, crec sincerament que el resultat des del 2006-2007 a Catalunya, que ara s'han derogat i bàsicament, no ens enganem, per qüestions pressupostàries, tenc tot un seguit de documents que m'he baixat de la Generalitat, de l'anterior administració i de l'actual, respecte dels resultats. Però el darrer que he agafat ha estat curiosament el *New York Times* el darrer debat en política educativa o un dels darrers debats que hi ha als Estats Units. Hauria de tenir l'escola una jornada un poc més llarga? Això és un debat que ha sorgit a ciutats com Chicago, Massachusetts, Nova York, districte escolar de Washington. Quan aplicam programes basats en les idees, programes cap a l'èxit -podríem traduir- del president Barak Obama, un dels seus assessors avui en dia -Abraham- és el batle de Chicago. I ha proposat precisament, perquè l'educació necessita a part de tot allò que nosaltres confiam a l'educació, que ens avessem que en un món globalitzat la competència dels ciutadans que estaran al mercat, que faran feina, que intentaran mantenir aquest país, necessitarà reforçar-ho. I competir amb països, que segurament no compartim determinats models educatius, però que fan 200 dies lectius i més hores.

I aquests senyors, que no són sospitosos de ser del Partit Popular, són membres del Partit Demòcrata, als quals jo respect moltíssim, concretament el batle de Chicago proposa una hora més i té problemes amb els sindicats i associacions sindicals. Jo li dic i s'acaba el temps i tal vegada a la rèplica en tornem parlar, que aquest i qualsevol altre tema que vostès vulguin posar damunt la taula, jo els dic avui públicament i des del primer dia, que ho podríem pactar. Si no ho he presentat abans és perquè estam fent feina per presentar un projecte de document base per un pacte educatiu. Igualment que va sortir aquesta mesura. Si vostès volen que en parlem, si qualsevol grup d'aquesta cambra vol que en parlem, en podem parlar. A altres llocs es varen posar d'acord, n'estic convençut, després n'haurem de parlar..., jo som partidari -li ho dic- de prendre algunes mesures amb la nostra capacitat normativa respecte dels currículums que han de dur endavant, per mi, amb més autonomia, a cada una de les escoles. Estic d'acord amb vostè, que ni els alumnes, ni la situació, ni les barriades, ni la situació socioeconòmica de les famílies, d'un lloc o d'una illa o d'una altra és la mateixa. Però, ja que m'ho comenta, crec que podrà ser les properes setmanes, m'agradaria que s'estudiessin aquest document si el presentam, aquest també podria formar part del què i del com a un possible pacte educatiu, que realment no serà tal si el Partit Socialista Obrer Espanyol no hi té res a dir, almanco plantejar-s'ho, i esperar que el BLOC també. Si creuen que tenim un mínim de possibilitats d'aconseguir-ho, aquesta mesura m'agradaria que la posessin damunt la taula. Hi crec fermament, per a aquest currículum, per aquest a temps, per a aquesta comunitat crec que una hora més en àrees lingüístiques, en matemàtiques i en medi són molt importants.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rita, quan vulgui.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. I moltes gràcies també, Sr. Conseller, pel to de la seva intervenció i també pel seu contingut. S'ha de dir que hi ha diputats que també ja estam cansats del "i tu més, i tu més i tu més", francament crec que açò no interessa als ciutadans. El que interessa realment és que ens posem a fer feina. Jo ja li he dit a la meva primera intervenció que nosaltres no posàvem en dubte la bondat o la maldat de la mesura. El que li deia és que volíem saber com s'han de posar en funcionament i quan. Aquestes són les preguntes principals que jo li he fet, aquestes i les altres, però com ha dit vostè, ja tindrem temps de parlar-ne.

Però el rerafons de tot açò no és únicament si suposa una hora més o manco, si els professors de secundària han de fer 18 o 20 hores al centre, com s'ha dit avui, és que el nostre grup pensa que la transcendència que han de tenir aquestes propostes, estratègies, accions, el que li vulguin dir, a l'ensenyament és que efectivament, haurien d'estar pactades, o plasmades en un pacte educatiu, on tots els sectors implicats pugem parlar d'aquestes coses, on es pugui discutir políticament, però també socialment i professionalment i arribar a conclusions que siguin favorables per al que tots pretenem: millorar l'educació de les Illes Balears. Pensem que aquests canvis en l'educació, anunciats per vostè en campanya electoral, no es poden prendre d'una manera unilateral i no consensuada, efectivament. No hauria de ser així, les accions educatives, per al bé sobretot dels nostres al·lots i al·lotes, haurien de tenir una continuïtat per ser efectives. No es pot treballar pensant que en una altra legislatura, quan governi un altre partit, es canviaran. No podem jugar electoralment amb un material que és tan sensible i que tant significa per al nostre futur com a comunitat.

Aquesta passada legislatura no va ser possible aprovar un pacte educatiu que donés continuïtat i estabilitat a les polítiques educatives, ni a nivell de comunitat autònoma, a les hemeroteques em remet per recordar els esforços del conseller Llinàs en aquesta qüestió, ni a nivell estatal, també és coneguda la dedicació del ministre Gabilondo. Però tal vegada ho podríem aconseguir en aquesta. Nosaltres vàrem registrar a principis de legislatura una proposició no de llei en aquest sentit, que encara no s'ha vist per qüestió de calendari parlamentari. També l'hem sentit a vostè, Sr. Conseller, i aquí ho ha reafirmat, parlant a la premsa d'aquesta necessitat. Fem-ho, fem-ho abans d'eliminar uns programes o posar-ne en pràctica uns altres. Posem-nos d'acord primer. Som conscients que la tasca educativa ha de ser una acció de tots. L'arquitectura, l'esquelet de l'ensenyament de la nostra comunitat autònoma i de l'Estat l'hem de consolidar. L'hem de reforçar entre tots, tant els que tenen la responsabilitat de govern, com els que la tenim de fer oposició. Aquí té la nostra mà, Sr. Conseller, vengui a la comissió, creem en aquest parlament per exemple, si els grups ho consideren oportú, una ponència específica d'estudi, el que vostè trobi, però arribem a acords sobre mesures i estratègies educatives. Nosaltres el que volem, li ho assegurem, és que la tendència favorable de descens

de l'abandonament escolar que es va iniciar la passada legislatura, continui en aquesta.

I per acabar, perquè també acab el temps, aquesta segona intervenció voldria citar unes paraules de l'anuari d'educació de les Illes Balears de 2007, quan el PSOE va començar a gestionar per primera vegada aquesta àrea. I ho faig perquè precisament aquesta setmana es presentarà l'anuari corresponent a 2011 i crec que és oportú tornar la vista enrere per veure el camí recorregut. En el seu cas ja han gestionat aquesta matèria més d'una legislatura i de ver, deia el professor Martí March en la seves reflexions introductòries d'aquest any: "El sistema educatiu de les Illes Balears a més de pressupost, de polítiques de continuïtat, d'accions específiques, d'acords, necessita missatges que generin confiança, optimisme dins el món educatiu, social i polític".

Açò és a les nostres mans, Sr. Conseller, dels que governen, com he dit, i dels que són a l'oposició. Enviem per favor aquests missatges d'optimisme, crec que el futur ens ho agrairà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sr. President. Si em permet, Sra. Diputada, gràcies per la seva contestació, ens hi podem posar ja. Li contaré una referència, durant la campanya electoral, amb el meu bon amic i conciutadà de la vila d'Esporles i exconseller Bartomeu Llinàs, ens trobarem a una xerrada d'un professor finlandès i li vaig dir: "Tomeu, si perdem, t'ofereixo el pacte", no li contestaré el que em va dir ell perquè no correspon en aquesta cambra. Li dic el que li vaig dir jo. I li puc dir que, perquè supòs que ell no tindrà inconvenient, que ens trobarem un horabaixa abans d'acabar estrictament la legislatura, per començar a veure les possibilitats per fer un pacte educatiu. Hi ha gent que pensa que per al pacte educatiu hi ha models, algunes referència i després se'n pot derivar una llei general d'educació d'aquesta comunitat o no, però el pacte, i encara dimecres era al Fòrum Europeu, del qual form part com a director, en el Fòrum Europeu d'Administradors de l'Educació, tothom ho demana perquè transmetem d'una vegada que en alguna cosa els polítics ens posam d'acord i que amb l'escola no s'hi juga. I les coses tanmateix tard o d'hora arriben, perquè arriben mitjançant tot tipus de pactes. Però l'escola ens està demanant que arribem a un pacte, a un pacte bàsic. Li assegurem que hi ha dos equips de feina, hi havia dues entitats que en promogueren, una amb més temps i una amb manco temps, hi ha dos equips de feina a la conselleria que intenten aplicar les idees bàsiques d'un esborrany, que tindrà molt de gust de presentar si els pareix en aquesta cambra i si vostè parla que en comissió de treball i aquí mateix, perquè tenim precedents, quan la primera comissió parlamentària, encara queda algun diputat i diputada aquí, anàrem a veure per exemple el fenomen d'allò que era el sistema finlandès que pareixia que ens havia de donar idees, però a mi me'n va donar quant a finançament i quant a currículums. A mi me'n va donar algunes molt interessants i als diputats i diputades crec que també, de currículums, de capacitat

normativa, de finançament, perquè a un pacte hi ha d'haver un compromís de finançament per part de tots; d'una reforma educativa no se comencen a veure els fruits, jo pens, que fins dues legislatures després.

Li ho repetesc, hi hem de dedicar tots els esforços que facin falta, però tampoc no ens podem passar una legislatura sense intentar-ho. I ja li dic, qui els parla com a responsable de la comissió d'educació del meu partit, va començar a parlar amb el conseller Llinàs per veure com ho podríem fer, li ho poden demanar a ell, i crec que hi ha suficients elements per intentar-ho.

Segona qüestió, si parlam seriosament d'aquesta política, podem retardar la implantació de mesures, que al cap i a la fi l'obligació del que governa també és aplicar-les, no dir que em passaré quatre anys intentant un pacte, seré un poc frívol, el firmarem el darrer any, ja ho hem aconseguit, no ... També aquesta legislatura una comunitat autònoma que ha començat a minvar els índexs de fracàs, realment no pot passar sense prendre determinacions. Si vostès pensen que d'aquí per exemple a Pasqua podem arribar al començament de les conclusions, crec que val la pena aturar-ho tot per fer feina amb aquest pacte.

Valgui aquesta ocasió perquè públicament quedi constància d'aquest interès per intentar arribar a un pacte bàsic. Segona qüestió, després podríem entrar en com estudiar, en tenir pressupost, com es pot implementar la sisena hora, com ho estam treballant, com amb alguns agents socials hem parlat, com ho estan fent en models precedents, com ho fan de manera progressiva altres països europeus. Jo crec que fins i tot no hem de tenir por en aquesta Europa global, de no només mirar dins l'Estat, sinó mirar més enllà, ser valents. Jo crec molt en deixar que les escoles facin. Si jo pogués, fixaria uns objectius, aniria als sistemes anglosaxons, fixaria uns objectius, fixaria el currículum obligatori de l'Estat i deixaria fer les escoles i que aconseguissin aquests objectius i fossin avaluades. Crec més amb això que amb un *corsé* curricular. Cada escola, cada centre, cada equip sap ben bé dins la seva realitat si té uns objectius, com ho pot dur endavant. Jo crec que és el model que val la pena que explorem.

Li agraeisc moltíssim la seva intervenció, qued a la seva disposició i supòs que dijous parlarem d'aquesta i d'altres qüestions, però el que més m'ha agradat és que tenim un principi comú, l'escola necessita estabilitat no per als propers dos, tres, quatre anys, necessita estabilitat per al proper decenni com a mínim.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 3896/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sanitària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1884/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3896/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació 1884/11. Per defensar la moció del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia. El primer que vull manifestar és la meva sorpresa per la manca d'interès de la consellera de Salut per escoltar aquesta moció.

Som aquí per parlar d'una moció posterior a la interpel·lació sobre política sanitària presentada pel Grup Parlamentari Socialista fa quinze dies. L'altre dia finalitzava la meva interpel·lació oferint-nos a col·laborar, a donar una mà des de l'experiència i el coneixement.

Dèiem que la Conselleria de Salut no ha començat bé i ho resumiré en quatre característiques: nul·la transparència, nul·la informació, un mal tarannà i un destacat alarmisme. I deim això, i n'hem tengut un exemple ben recentment, en relació a la transparència i a la informació: han amagat les llistes d'espera, o a aquest diputat no se li lliuren els documents que sol·licita o les preguntes que fa. No hi ha hagut diàleg ni consens, i no estic parlant del Grup Parlamentari Socialista, estic parlant, entre d'altres, dels sindicats, les societats científiques o les entitats del tercer sector.

Parlem de la moció en concret. Els dos primers punts es refereixen a les llistes d'espera quirúrgica, de consultes externes i de proves complementàries. Vostè, a la Conselleria de Salut, ha amagat les llistes d'espera a consciència, perquè tothom sabia en aquesta cambra que hi havia un acord des de fa dues legislatures perquè es donassin cada tres mesos, i el Partit Popular l'anterior legislatura fins i tot va reclamar amb proposicions no de llei que es presentassin cada mes. Les dades no han estat bones, han empitjorat en dotze dies per llista d'espera quirúrgica, hi ha més persones, s'espera més temps per als mateixos procediments, i per tant hi ha un empitjorament qualitatiu i quantitatiu. Només citaré que en aquests moments hi ha més de 193 persones de més de 180 dies, cosa que no havia succeït en quatre anys, i que processos com el canvi d'una

pròtesi de genoll ara esperen un mes més que el mes de març. I si parlàssim de consultes externes només he de dir que també s'ha empitjorat dotze dies o s'ha passat de 6.000 a 15.000 persones les que esperen més de quinze dies.

Per tant els ciutadans saben el que passa, saben que s'ha produït una sèrie de retalls dins l'àmbit sanitari, és un exemple molt clar, i això ha suposat dilatacions en el temps d'atenció als ciutadans. Per tant si la conselleria va considerar que retallar 2 milions era una bona acció nosaltres no ho compartim. Si vostès retallen en salut és perquè no la prioritzen; si vostès han retallat en aquest cas concret 2 milions d'euros nosaltres pensam que no és el correcte, que existeixen prioritats en funció de la realitat i de la necessitat, fins i tot dins les prioritats n'hi unes que ho són més que d'altres, i nosaltres pensam que la sanitat n'és una. Per això demanam en el primer i el segon punts que tornin a la normalitat, a la norma, i donin els resultats cada tres mesos i que compleixin el decret de garanties de demora, que saben que marca 180 dies per a una intervenció quirúrgica i menys de 60 dies per a una consulta amb especialista hospitalari.

El tercer punt reclama que vostès dotin, el Govern doti la Conselleria de Salut amb un pressupost ajustat a les seves despeses reals, com es va expressar a la interpel·lació, i ara tenen una magnífica oportunitat per fer un pressupost real i que no hi hagi diferència entre pressupost i despesa.

El quart punt és perquè evidentment tothom és sensible a aquelles persones que viuen a qualsevol illa de la nostra comunitat i que s'han de desplaçar per motius de salut, unes vegades cap a Eivissa, unes vegades cap a Mallorca, i altres vegades cap a la península. Són unes 18.000 persones que ho varen haver de fer l'any 2010; vostès saben que l'anterior legislatura es va posar un sistema que ha quedat demostrat a comissió, i ho va afirmar la consellera de Salut l'altre dia, que funciona però que té problemes i que, per tant, els ciutadans ho han manifestat aquests dies, que ara tenen problemes perquè en certa mesura s'han de cercar la vida; fins i tot a la comissió es va reconèixer per part de l'administració que sobraven bitllets, cosa que no s'entén perquè o bé no es permet que la gent es traslladi o bé no se li dona la informació, perquè sembla, per manifestacions que han sortit, que la gent s'ha de cercar la vida. Per tant presentam aquest punt de la moció, que demana que es prioritzi el trasllat de persones per motius de salut i es restableixi l'anterior sistema perquè ara els eivissencs, els formenterencs i els menorquins no estan ben atesos.

El cinquè punt fa referència a la situació del nou hospital de Can Misses. Dia 30 de juny es complia cita 1, que volia dir entrega d'un nou edifici de consultes externes. Han passat quasi quatre mesos i aquest edifici no s'utilitza, no funciona. Hem de recordar que aquest hospital es construeix amb un model de concessió administrativa; per tant en aquests moments se suposa que estan pagant a la concessionària, i per tant nosaltres pensam que aquest edifici, acabat fa uns mesos, és important que es posi en marxa perquè això suposarà que els eivissencs i formenterencs puguin gaudir d'una millor qualitat en la seva atenció sanitària i els professionals sanitaris puguin disposar d'uns millors espais i condicions.

El sisè punt fa referència a la reconversió del vell hospital Son Dureta en un gran espai sociosanitari. Vostès saben que la nostra població ara té una major esperança de vida i per aquest motiu adquireixen més patologies i moltes d'aquestes es cronifiquen i necessiten d'uns recursos sociosanitaris que en aquesta comunitat encara manquen. Tenim una gran necessitat i el Govern té una gran oportunitat. Plantegin el projecte, reordenin instal·lacions, reordenin recursos humans, planifiquin aquest projecte, il·lusionin, creïn projectes que els professionals i els ciutadans necessiten. Vàrem deixar estudis d'arquitectura, de necessitats de serveis sociosanitaris, un projecte, maneres de finançar-lo, converseu amb l'ajuntament; per tant l'únic que sabem fins ara, que surt la pla, és que volen alienar l'Hospital Son Dureta i que li volen donar una funcionalitat administrativa. Per tant els demanam que no aturin aquest projecte necessari de reconversió de Son Dureta.

El setè punt és una vegada més el pla que vostès han aprovat a Madrid, de reequilibri econòmic i financer, que nosaltres els demanam que..., els instam a concretar, a explicar quines mesures prendran en relació amb recursos, serveis, prestacions, per dur a efecte aquests retalls econòmics d'uns 150 milions l'any 2011 i que figuren en el Pla d'equilibri. Diuen que no hi ha retalls, però n'hem tengut exemples fa ben poc; podríem citar llistes d'espera quirúrgica o el copagament de bolquers per a discapacitats.

I com a darrer punt nosaltres sabem que estam en una situació complicada en allò econòmic, aquí i en el conjunt del Sistema Nacional de Salut. La situació és complicada, però s'ha de recordar que no tot allò anterior és dolent, no totes les persones són dolentes, i per tant és important pensar en ciutadans i ciutadanes, a prevenir malaltia, a promoure estil de vida saludable, a fer salut en totes les polítiques, a aconseguir un millor tracte humà, proper, amb sensibilitat, una excel·lència professional. Per tant hem d'ajudar entre tots a posar unes bases per obtenir uns bons resultats en salut.

Nosaltres som aquí per controlar l'acció de govern, però evidentment necessitam un govern transparent, que doni informació, que sigui capaç de compartir projectes, que treballi amb el consens i el diàleg. Nosaltres per això en el darrer punt instam el Govern a constituir una mesa per a la sostenibilitat del sistema sanitari públic de les Illes Balears, per consensuar en aquest àmbit amb forces polítiques amb representació parlamentària i agents socials les mesures necessàries per garantir viabilitat present i futura del sistema sanitari públic a les Illes Balears. Acabam de sentir el conseller d'Educació que ha recollit molt gustosament un oferiment per establir un àmbit de consens i negociació per al futur de la comunitat autònoma. Nosaltres els oferim el mateix en l'àmbit sanitari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena RGE núm. 4114/11, té la paraula la Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut, abans d'entrar en matèria vull apuntar que resulta molt sorprenent veure qui és la persona que defensa aquestes iniciatives, perquè el Sr. Thomàs és diputat i com a tal està perfectament legitimat per presentar i defensar el que vulgui, però qualsevol que l'escolti pensaria que aquest senyor acaba d'arribar a la vida política, i no és així. El Sr. Thomàs fins fa quatre mesos seia a les cadires blaves del Govern, prenia decisions diàries sobre el funcionament del sistema sanitari públic de les Illes Balears, i això com a mínim és sorprenent, que ara vengui a reclamar mesures i a defensar iniciatives que quan ell ha governat en aquesta comunitat els darrers quatre anys no ha posat en marxa. Però, bé, en política cadascú és molt lliure de fer el paper o el paperet que vulgui fer.

I dit això passem a veure les propostes. He de dir també que, com veuran, hem fet un esforç per acceptar-ne algunes, i també hem fet esmenes que permetin l'acord i que avui siguin aquí aprovades. A la primera d'elles, sobre la publicació de les llistes d'espera cada tres mesos, hi votarem a favor.

A la segona hem presentat una esmena; és relativa a les llistes d'espera. Saben què passa amb el tema de les llistes d'espera?, i jo crec que el Sr. Thomàs, com a exconseller, ho sap perfectament. Quan un governa fa tot el possible perquè es compleixin els terminis, el nombre; unes vegades es pot aconseguir i d'altres no. Li passa a la Sra. Castro com li passava a vostè o com abans podia haver passat a la Sra. Castillo: que no sempre es poden complir perquè a vegades hi arribam i a vegades no, i vostè tampoc no hi arribava sempre. Per això crec que no és moment de fer demagògia en aquest tema. És més, en moments difícils com aquests hi ha un conjunt de dificultats afegides que abans no hi eren; la crisi afecta a moltes persones que estaven donades d'alta a assegurances privades; idò ara s'han donat de baixa i acudeixen a l'ib-salut, el que incrementa la demanda sobre el sistema públic.

Vostè també va tirar d'endeutament; això li va permetre signar nombrosos convenis amb clíniques privades i ara això no és possible, ara toca estalviar, no ens ho podem permetre, fer tantes derivacions quirúrgiques a la privada. També s'han hagut de reduir les peonades del personal sanitari, i també s'ha posat ordre en el procés d'admissió de Son Espases, abans inexistent, i això també ha implicat l'aparició de dades que temps enrere no apareixien a les llistes d'espera; hi havia una llista oculta que ara ha vist la llum i ha incrementat les xifres. Tots aquests factors han fet créixer la llista d'espera. És lògic: hi ha més demanda i menys recursos. Vostès tal vegada no tenien tanta llista d'espera, però era perquè vostè feia trampes, tirava d'endeutament. Ara no volem fer-ho. De tota manera el Govern i el personal de l'ib-salut tenen el compromís de treballar intensament per reduir aquestes xifres que sabem que s'han de millorar i que ho volen fer.

Al tercer punt també hem presentat una esmena. És relatiu al pressupost del 2012. Miri, Sr. Thomàs, no passi pena, el Govern del PP dotarà l'ib-salut d'un pressupost més ajustat a les necessitats reals del que vostès tenien, d'un pressupost suficient per mantenir les prestacions sanitàries. El seu govern era el que menys recursos dedicava a la salut de tot l'Estat espanyol, i la seva gestió ha fet perillar la sostenibilitat del nostre sistema sanitari. A finals del 2010 la Conselleria de Salut ja presentava un dèficit de 500 milions que va precisar d'un rescat per part de la Conselleria d'Hisenda; per tant no tenien un pressupost ajustat a les necessitats reals del 2010; i el 2011 ja veim com ens ha anat. Clar que vostès gastaven com si no hi hagués límit, augmentaven el deute diàriament, i entre el pressupost que tenia el seu govern i el que gastava hi havia un abisme, un abisme que s'ha traduït en dèficit i més dèficit. Ara el Govern farà uns pressupostos realistes, adaptats a les necessitats dels ciutadans, uns pressupostos suficients, però s'evitarà la desviació pressupostària i no s'enganyarà la gent adquirint compromisos que no es poden pagar i que hipotequen el futur.

Al quart punt votarem que sí, i és relatiu a les ajudes per a pacients i acompanyants que s'han de desplaçar fora de la seva illa. Votarem que sí perquè si qualcú ha prioritzat aquest tema i ha pres mesures per resoldre immediatament aquesta qüestió ha estat la consellera Sra. Castro. Vostè, Sr. Thomàs, sap perfectament que vostè abans de partir hi havia un deute important amb AVIBA, un deute d'1.600.000 euros, i AVIBA va deixar de pagar i d'avançar aquests sous als pacients. La Sra. Castro no va trobar sous a la caixa per pagar a AVIBA, però sí que va saber arribar a un acord amb Air Nostrum perquè volia evitar això, que els pacients haguessin d'avançar els sous de la seva butxaca; per tant va fer una gestió eficaç i ha sabut trobar solucions temporals. El Govern del PP no vol greuges comparatius entre els ciutadans de les Illes a l'hora d'assistir a la sanitat pública. Tot d'una que sigui possible es restablirà el procediment habitual.

El cinquè punt -també hem presentat una esmena- és relatiu a la posada en marxa de l'edifici de consultes del nou hospital Can Misses. Miri, nosaltres pensam que no s'han d'accelerar les coses si això implica fer-les pitjor. Vostès tenien molta pressa d'inaugurar l'edifici de consultes externes del nou hospital d'Eivissa perquè s'acostaven les eleccions; per a nosaltres allò prioritari és obrir en les millors condicions i amb totes les garanties de seguretat per als usuaris, i traslladar les consultes externes primer a una zona que està en obres té més inconvenients que avantatges. Molts de professionals de Can Misses s'hi oposen, no ho veuen viable, i nosaltres volem respectar el seu criteri, no com vostès, que inicialment van projectar un hospital totalment d'esquena als professionals que hi havien de treballar, i això ha tingut conseqüències negatives i ha provocat un retard en l'execució de les obres, perquè llavors s'hi han hagut de fer modificacions i afegir-hi elements imprescindibles que el seu projecte inicial no contemplava. De tota manera l'hospital s'obrirà amb l'edifici de consultes quan s'acabin totes les obres i això no suposi riscos ni molèsties per als usuaris que hi hagin d'anar.

Al sisè punt també hem presentat una esmena. Vostès demanen no aturar el projecte de reconversió de l'antic hospital de Son Dureta en un centre sociosanitari de serveis sanitaris. Miri, Sr. Thomàs, vostè diu no aturar el projecte; quin projecte va deixar vostè començat? No hi ha res iniciat, res de res. Sí que van disposar vostès de temps durant quatre anys i de recursos més que ara per fer alguna cosa, però no la varen fer. Al PP estam d'acord amb aquests usos que vostè planteja, però quan sigui possible, i ara mateix no ho és, i vostè ho sap millor que ningú.

Al setè punt votarem que no. Vostè demana més informació i concreció sobre els retalls econòmics de l'ib-salut el 2011. Miri, jo escolt cada dia que vostè fa aquestes preguntes a la consellera i ella cada dia li dona respostes, i la nostra resposta d'avui és molt simple: a l'ib-salut el 2011 hi haurà els retalls econòmics que vostè, Sr. Thomàs, essent conseller de Salut de les Illes Balears, va decidir que hi fossin quan va aprovar per al 2010 un pressupost considerablement inferior al del 2009; va prorrogar el pressupost del 2010 per a enguany en lloc d'aprovar-ne un de nou com corresponia, i va decidir gastar 600 milions més dels que tenia i que ara es deuen a proveïdors. A més formava part d'un govern que s'endeutava anualment 700 milions d'euros. Totes aquestes decisions que va prendre vostè en el seu dia, Sr. Thomàs, ara provoquen una situació molt crítica que patim i pagam tots, i si hi ha algú en aquesta comunitat que sàpiga molt bé quins retalls s'han de fer, el que es pot pagar i el que no i el que es va deixar a la caixa quan se'n varen anar, és vostè, Sr. Thomàs.

Per tant, que vengui aquí cada dia a preguntar a la consellera de Salut i a criticar-la per les retallades és realment esperpèntic, ja veim que vostè, amb un to que sol emprar bastant cínica, ha de fer mèrits perquè el mantenguin tal vegada com a portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialista, però li asseguro que el que fa moltes vegades és el ridícul davant els ciutadans d'aquesta comunitat. No ens estranya, ja veim la seva incapacitat manifesta per fer autocrítica i per reconèixer els errors que vostè ha comès, i tal vegada per això, doncs ara, com que tampoc no ho vol reconèixer, per això és a l'oposició.

Si té tanta gana, com diu, de transparència i d'informació el que hauria de fer, i jo el convid que ho faci avui mateix, és sortir aquí i explicar detalladament una sèrie de coses: per què va deixar la Conselleria de Salut amb aquest forat? Per què continuava fent contractes quan ja no hi havia doblers a la caixa? Per què va fer aquest sobrecost a Son Espases? Expliqui com ha pogut arribar a aquest sobrecost del 44%, 280 milions d'euros, que jo crec que són per sortir aquí i donar explicacions a la ciutadania, és una xifra realment no sé si per pensar coses estranyes, però sí per reflexionar i sortir a explicar, a donar explicacions als ciutadans, i més quan vostè durant molt temps ha estat ocultant aquesta xifra, expliqui per què l'ocultava i expliqui per què va prendre aquestes decisions.

Ja per acabar, arribam al punt número 8, crec que el podem qualificar com la joia de la corona, perquè vostè demana constituir una taula de debat amb les forces polítiques i agents socials per a la sostenibilitat del sistema sanitari públic; a veure, Sr. Thomàs, quantes taules de debat per a la sostenibilitat del sistema sanitari públic ha posat en marxa i ha necessitat vostè durant els últims quatre anys que governava aquesta conselleria? No li ha fet falta quan vostè ha governat. Va necessitar debat i consens per aprovar el decret que imposava el català al personal sanitari? Va necessitar debat i consens per edificar Son Espases amb un sobrecost de 280 milions? I per deixar un forat de 600 milions, ho va consultar al PP, que era la força majoritària dins aquest Parlament?

Creu vostè, Sr. Thomàs, que vostè durant els últims quatre anys, responsable de la Conselleria de Salut d'aquestes Illes, va mirar per la sostenibilitat del sistema sanitari públic de les nostres Illes? Nosaltres pensam que no.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Palau, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Ja acab, Sr. President.

I per acabar, em vull referir a la Sra. Consellera, que si és aquí, animar-la que continui treballant amb energia, amb el rigor que la caracteritza; sabem que, malgrat les dificultats, ella sí que hi és per defensar la sostenibilitat del sistema sanitari públic i que no ha d'escoltar les crítiques i protestes d'aquells polítics que no saben fer altra cosa que això, crítica destructiva, que quan han hagut de governar no han estat a l'alçada de la situació, el càrrec els ha vengut gran i quan són a l'oposició també sembla que no saben païr la derrota electoral ni plantejar res en positiu.

Ara és el moment de polítiques responsables i creim que tenim la persona adequada per portar-les endavant. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per fixar la posició.

Té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Sr. Thomàs, el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa li donarà suport a aquesta moció, perquè, efectivament, una vegada llegida en la seva totalitat, és una proposta que defensa la sanitat pública, gens agosarada i molt racional en temps de crisi; és poc demagògica perquè no proposa posar en funcionament grans programes ni cap tipus de programes experimentals ni creació de grans estructures, sinó defensar el que ja tenim i aprofundir en la transparència de la gestió, per tant tindrà el nostre suport.

En relació amb el primer grup, totalment d'acord; sembla lògic que aquest acord es mantingui per transparència als ciutadans i perquè no hi ha hagut cap motiu que justifiqui una passa enrera d'un acord que ha funcionat durant les legislatures del govern conservador i del govern progressista, no valen possibles excuses que hi ha un acord estatal, perquè efectivament l'estatal només ens pot marcar un mínim, sempre que puguem superar aquest mínim hem d'anar cap aquesta superació. Per tant, nosaltres considerem que cada tres mesos seria adequat, perquè és un acord d'aquest Parlament.

Demana que sigui a un lloc accessible, que sigui de fàcil visualització, perquè en aquests moments on es varen penjar les darreres és difícil. Pensa que no només ha d'anar als professionals coneixedors d'aquest tema, sinó que les llistes d'espera han d'anar a entitats, han d'anar a ciutadans, per això per a nosaltres l'accés ha de ser important.

En relació amb el segon punt, també li donem tot el suport com ja he dit al principi, perquè sembla que els terminis són realment raonables, 180 dies o 60 dies depenent de l'ús sanitari que se'n faci. Efectivament, si baixem d'aquesta data o d'aquest objectiu doncs els hauríem de revisar.

No estam d'acord amb les paraules de la portaveu del Partit Popular de tractar-ho de demagògic, jo crec que entre tots ens posem un objectiu per a aquesta comunitat autònoma és una cosa molt positiva políticament. I efectivament que hi pot haver dificultats, però les dificultats es poden explicar, vostè n'ha comentat una que és molt raonable, efectivament la crisi ha fet que molts ciutadans deixassin de pagar la sanitat privada i ara hi ha més demanda, això es pot explicar, el que no es pot explicar als ciutadans és que un objectiu tan raonable com aquest és caracteritzat de demagògic. Sempre hi ha dificultats a la gestió, per a vostès i per a nosaltres, però es poden donar explicacions. Per tant, ens sembla absolutament adequat.

El tercer punt, al qual també donarem, tot i que sembla que no sortirà perquè no tindrà el suport del Partit Popular, quasi quasi ve a ser una conclusió del que va dir la consellera i el que ens repeteix constantment el vicepresident Econòmic, la consellera, en el seu torn de debat de la interpel·lació, expressava que un pressupost s'ha de fer quadrant ingressos i despeses, és la famosa ortodòxia dels vicepresidents del Govern; doncs bé, si no es volen endeutar haurà de pujar molt el pressupost de l'ib-salut i el pressupost de la sanitat en general, si no es volen endeutar dins el 2012, ho veurem dia 31. Però per mantenir les prestacions s'haurà de continuar endeutant, perquè si no haurà de baixar les prestacions, si no quines prestacions bàsiques ara s'han de poder retirar? Si no quadra les entrades amb les despeses s'hauran d'endeutar per mantenir les prestacions o haurà de reduir les prestacions, les quals vostès diuen que no reduiran, cosa que ens alegra, però si no hauran de seguir, perquè va passar amb la Sra. Castillo i va passar amb el Sr. Thomàs, de la necessitat d'endeutar-se l'ib-salut per poder mantenir les prestacions bàsiques d'aquesta comunitat autònoma, perquè efectivament tenim un mal finançament de l'Estat.

I en això, que ens hauríem de posar tots d'acord, d'aconseguir un millor finançament de l'Estat per a la sanitat i l'educació, que és cabdal a qualsevol país, no ens arribem a posar d'acord. I aquesta és la lluita que jo crec que hauríem de tenir com a parlamentaris, aconseguir un millor finançament per a no haver de tenir aquestes misèries pressupostàries que tenim i que quan gestionen vostès les tenen i que quan gestionem nosaltres les tenim igual. I podem fer malabarismes parlamentaris, però la dificultat inicial és a la mala dotació econòmica que té aquesta comunitat autònoma per part de l'Estat.

El següent punt, que és el quart, crec que ja a la Comissió de Salut del dia 19 el nostre diputat, Sr. Martí, va quedar molt clara quina era la demanda, que era retornar al sistema diguem anterior a aquest, crec que també reconegut per la pròpia consellera a la comissió, que va dir que això era temporal i que vostès volien tornar el més aviat, que ara tenien un problema de liquiditat, doncs que el més aviat volien tornar al sistema antic, per tant crec que és positiu que amb això tinguem aquest consens. Perquè, efectivament, genera molts problemes als ciutadans d'Eivissa i de Menorca, especialment, que és el que nosaltres coneixem, els de Menorca. Recordem que vostè va fer una gestió, però aquesta gestió no és eficaç, la senyora del Partit Popular, la representant del Partit Popular va dir que era una gestió eficaç, no ha estat eficaç. De fet, la consellera que va dir que de vegades els sobraven bitllets, ha generat molt malestar dins Menorca, ha generat molt malestar perquè els bitllets que s'ofereixen és a partir de les deu a les onze del matí i la gent tal vegada té l'horari a les nou, nou i mitja, i perden, no els soluciona. Per tant, és una gestió, però no és eficaç, per tant haurien de tornar el més aviat a aquest sistema i prioritzar aquest pagament. S'ha de prioritzar aquest pagament perquè parlem de salut, tenim noms de persones que han hagut de renunciar a venir perquè no podien pagar el bitllet i les associacions de malalts no els han pogut pagar el bitllet perquè tampoc no tenen fons. És un tema molt delicat i no només ens passa de Menorca o d'Eivissa a Mallorca, sinó també passa de la comunitat autònoma a Barcelona, i tenim noms, que vull dir que és un tema que crec que ha de ser també prioritari.

El cinquè hi estam d'acord, sabem que és una concessió administrativa, que a partir de dia 1 de juliol es paga i per tant l'ús més ràpid possible.

En relació amb les prevencions que fa el Partit Popular crec que ningú no autoritzarà una obertura d'un centre, on aniran ciutadans, molts d'aquests malalts i amb mobilitat reduïda, ningú no els certificarà, donarà una inspecció positiva si no reuneix tots els requisits. Per tant, aquesta mesura preventiva que vostès posen per poder aprovar aquesta moció ens pareix exagerada. Existeix l'administració pública, que si una cosa no està en condicions per entrar doncs no l'autoritzarà, per tant que es posi el més aviat.

El sisè i setè punts importantíssims per a la nostra coalició, el nostre grup parlamentari, en temes de Son Dureta. Crec que aquí la legislatura passada hi va haver debats en el tema de Son Dureta i tots ens mostràvem d'acord amb la necessitat que fes temes socio-sanitaris, sanitaris i de caràcter social. Podíem prioritzar sectors, uns prioritzaven uns sectors, els altres la resta, la distribució dels espais, els tipus de serveis, però era una oportunitat, tots teníem aquesta oportunitat i tots la volíem

aprofitar. Un lloc que és fenomenal per la seva bona comunicació, pel tipus de transport que té, per l'edifici que necessita una rehabilitació, però que és conegut i està molt integrat dins la nostra ciutat i, per tant, era una prioritat.

Crec que està molt bé que el Parlament avui es manifesti perquè hi ha hagut declaracions confoses per part del Govern; el portaveu del Govern diu que es vol vendre patrimoni o que el Govern vol vendre patrimoni per recaptar, quan se li demana si part d'aquest patrimoni és Son Dureta no diu que no, no contesta, no diu que no; la consellera, en comissió, diu que no es vendrà; el document de *Plan económico financiero de reequilibrio para la comunidad autónoma de las Islas Baleares 2011-2013* diu textualment "*enajenación del antiguo centro de Son Dureta*", i *enajenación*, segons el diccionari castellà, és "*facilitar a otro la propiedad o derecho*". Per tant, està molt bé que avui el Parlament sembla que recolzarem que Son Dureta vagi destinat a serveis socio-sanitaris. Quan? Quan hi hagi possibilitats, efectivament, però que hi vagi, que hi hagi aquest compromís per part de tots.

En relació amb el setè punt, jo la veritat esper que el Ple, i em pareix que no ho tendrem, perquè ja la representant del Partit Popular ha dit que no, tenguí més sort que els parlamentaris a la Comissió de Salut, perquè efectivament jo concretament, i puc parlar a títol individual, en dues ocasions el nostre grup ha demanat la concreció de les mesures que figuren en el pla i no ha tingut resposta, i per això existeix el *Diari de Sessions*. Com pensa reduir material de subministrament de 219 milions a 31 milions en temes d'ib-salut? I com es pensa reduir de 197 milions a 28 milions en temes de famílies i institucions sense ànim de lucre? No vaig tenir resposta a la primera intervenció de la consellera, a la rèplica li vaig tornar demanar, per favor, per aquestes preguntes i no la vaig tenir. Per tant, és necessari, l'oposició és necessari, i els ciutadans, és cert, també han de saber com pensen fer aquest redimensionament.

I finalment em sembla molt assenyalada la proposta de crear aquesta mesa. A moments de crisi crec que és important enviar missatges positius i veure que els partits polítics que són d'ideologies diferents, en temes cabdals per a la ciutadania estan d'acord, i que defensarem uns posicionaments bàsics. A través d'aquesta taula es podria fer, un sanitari que està molt ben valorat pels usuaris, que ha afavorit entre d'altres factors d'higiene, d'accés massiu a l'alimentació, etcètera, però també el sistema sanitari ha afavorit que s'incrementàs l'esperança de vida; ha possibilitat la cohesió social i per tant que els ciutadans puguin veure amenaçat aquest sistema sanitari crec que és un missatge poc esperançador. Si es creàs aquesta taula on, efectivament, tots posàssim el límit que considerem que la comunitat autònoma ha de tenir, i clar, governi qui governi no baixarà, seria un missatge esperançador per a tothom.

Per tant, confii que el Partit Popular s'ho repensi i puguem donar un sí a aquesta proposta del Partit Socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement, abans de començar, no comparteix els criteris que ha expressat el Partit Popular que en lloc de valorar les propostes de les mocions s'ha dedicat a criticar el Govern anterior i per tant crec que no s'ha fet la feina que correspon. De totes maneres, entrant a la moció, estam contents de la rectificació de la Conselleria de Salut, que reconeix que ha estat amagant les llistes d'espera i incomplint un acord parlamentari i que, per tant, recuperi el compromís de presentar aquestes llistes d'espera cada tres mesos.

Sembla que vostès no estan d'acord que una funció de la Conselleria de Salut és garantir el que diu el Decret de garanties de demores quirúrgiques i de proves complementàries i d'especialistes, acceptar la seva esmena seria desvirtuar la finalitat de la moció. Jo estic convençut que vostès fan molta feina i no esper que es posin a fer feina ara, el que volem és garantir un dret dels ciutadans de menys de 180 per a procediments quirúrgics i menys de 60 dies per a especialista o prova diagnòstica.

En el tercer punt la moció recull el que es va manifestar en aquesta cambra, que es farien uns pressuposts reals adaptats a la despesa real i per tant, això de dir uns pressuposts suficients és un concepte subjectiu que nosaltres no podem acceptar.

Estam molt d'acord que vostès també rectifiquin i ara vulguin prioritzar i restablir de manera immediata les ajudes a pacients i a acompanyants, crec que ha quedat demostrat a les comissions de Salut que és un sistema que funciona, que té un problema de tresoreria que vostès estan disposats a solucionar, perquè el problema existeix. La consellera deia que sobraven quatre bitllets, doncs aquest cap de setmana hem pogut llegir als diaris que una senyora de Menorca deia, per exemple: "*Recuerdo que hace seis meses me pagaron el viaje y la instancia en un hotel un día, ayer me tuve que desplazar de Ciutadella y tuve que pagar el avión y el hotel*", per tant no li ha quedat més remei. Per tant, en aquests moments els ciutadans estan desatesos. Si vostès volen rectificar i acceptar el sistema que funcionava estam molt contents que prioritzaran i restabliran de manera immediata aquestes ajudes.

No podem compartir la seva idea de l'edifici d'Eivissa. Ho torn a dir, és una concessió administrativa, té els seus moments i per tant des del dia 1 de juliol l'administració paga, no hem de pagar tres anys per un edifici que no s'utilitza, no posin excuses de mal pagador perquè és a 50 metres del carrer que du a Can Misses. Per tant, l'important és fer rendible aquesta inversió.

També els hem ofert convertir Son Dureta en espai sociosanitari, no aturin el projecte; voler dir que quan hi hagi disponibilitat econòmica, això vol dir que no faran res en aquesta legislatura. Hi ha maneres, hi ha estudis arquitectònics, hi ha un projecte, hi ha projectes de viabilitat econòmica, afrontin una necessitat que tenim en aquesta comunitat i per a vostès, com a Govern, és una oportunitat. Posin qualque projecte, il·lusionin, si s'han d'endeutar en qualque cosa ho facin, però no diguin que no ho volen fer, perquè dir que disponibilitat econòmica, vol dir que vostès no tenen ganes de fer.

I ja ho hem repetit, el que diu el pla és “*enajenar el edifici*” i el que ha dit la consellera és donar-li funcions administratives.

Com el punt que parla del Pla de reequilibri, escolti, no tornin a dir que no hi ha retalls, si dos diaris d'aquesta comunitat, dos diaris, titulaven la setmana passada: “*Los recortes en sanidad disparan las listas de espera*”; l'argument de la consellera de Salut, no el primer, el primer, no el quart, deia que el retard de llista d'espera era perquè s'havien pres decisions de retalls. Doncs, s'assumeix i punt, no diguin ara que no hi havia servei d'admissió a Son Espases, per l'amor de Déu! Què s'amaguen llistes d'espera, per l'amor de Déu!

I ja per acabar, que vostè, no ho entenc, que vostès no vulguin constituir una mesa perquè es pugui parlar entre les forces polítiques i agents socials de l'àmbit sanitari quins problemes té l'ib-salut, quin pressupost té salut, quines prioritats s'han d'establir; si tot el dia ens demanen des del Govern responsabilitat i que donem una mà, idè quan li donam una mà vostès no l'agafen. Per tant, nosaltres continuarem amb l'ofertament, crec que el conseller d'Educació acaba de recollir un aspecte molt semblant a aquest, li ha agradat la idea al Grup Parlamentari Socialista, i el que jo no entenc és per què la consellera de Salut no ho vol fer. Continuem amb una política de mà estesa, som responsables, podem arribar a acords, però sembla que vostès no ho volen.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Aquesta presidència, una vegada escoltat el debat, si no ho ha interpretat malament, diria que els punts 1 i 4 s'aproven per assentiment, i la resta els votam tots conjuntament. Correcte?

Idè, votam la resta dels punts que no són ni l'1 ni el 4.

Passam a votació.

23 vots a favor. 34 vots en contra, per la qual cosa queden rebutjats aquests punts.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3743/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici de les obres del parc bit de Menorca.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 3743/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici de les obres del Parc Bit de Menorca. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dia 30 de maig de 2011 finalitzava el termini per a la presentació d'ofertes a la construcció de les obres del Parc Bit de Menorca, un projecte atractiu per a les empreses de construcció, en aquests moments de crisi econòmica, que va fer que fossin 24 les empreses que finalment s'acabaren presentant. A finals del mes d'octubre, cinc mesos després, continuem sense que s'hagi resolt el concurs, continuem sense adjudicar les obres, continuem sense que hagin pogut començar aquestes obres i jo diria, que és el pitjor, continuem sense saber quan s'adjudicaran aquestes obres.

Fins dia 30 de maig el procés havia estat -jo ho diré així- modèlic i nou que representava una experiència pionera a l'illa de Menorca perquè comptava amb l'acord conjunt de l'empresariat, de l'administració pública, de la Universitat i del Parc Bit de Mallorca. Dos anys enrere el projecte del Parc Bit era únicament una idea, dos anys d'esforços on es va consensuar un model, es va establir un camí a seguir i es varen generar sinèrgies conjuntes que varen permetre superar totes les adversitats. I n'hi va haver moltes, d'adversitats, grans acords fruit d'una veritable convicció en aquest projecte que va suposar esforços, ho deia abans, per totes les parts. L'empresariat, conscient de la importància d'aquest projecte, va cedir els terrenys perquè es pogués construir aquest projecte. L'administració pública va establir la tasca de coordinació i a la vegada assolir els recursos econòmics que garantissin l'execució d'aquest projecte, 5 milions d'euros a través d'inversions estatutàries. La Universitat aportava el seu coneixement. I el Parc Bit establia, es convertia un poc en el tutor d'aquest nou entramat pensat per als nous emprenedors. I tot això, i en paral·lel, un grup de treball on hi eren tots permetia pensar i donar el contingut encertat per a aquest parc tecnològic i que fa que avui puguem afirmar que hi ha catorze empreses en llista d'espera per poder-se instal·lar dins aquest parc tecnològic, tot amb una idea clara i compartida, la necessitat d'apostar per la innovació com a un element generador de competitivitat de tots els sectors productius, enmig d'una duríssima crisi econòmica de la qual hauríem d'aprendre que les receptes del passat no poden ser la solució als problemes del present, l'aposta per la innovació, la tecnologia i per una altra manera de fer es converteix en una eina de procedir clau i més en una illa que sap que el seu creixement, si vol que sigui sòlid, ha d'estar sustentat sobre el concepte de la qualitat més que de la quantitat. Per això mateix el sector industrial, el sector lleter, el sector turístic necessiten, demanen de nous processos, de noves idees innovadores, de noves iniciatives emprenedores que permetin guanyar en qualitat, guanyar en servei, guanyar en disseny i, per tant, guanyar en productivitat i competitivitat.

No hi ha dubte, per tant, senyors diputats, del paper que va jugar l'empresariat, la Universitat, les institucions públiques. No hi ha dubte del treball i de la feina consensuada entre tots. No hi ha dubte de la importància d'aquest projecte i de la incidència que pot tenir sobre la nostra economia. Malauradament però, alguna cosa ha canviat des d'aquest dia 30 de maig, el dia que finalitzava la presentació dels projectes, ha canviat i tal vegada podríem resumir aquest canvi en una frase que recordarem molta estona que va fer en aquesta mateixa sessió plenària el vicepresident econòmic i que explicava que el Parc Bit de Menorca es tractava d'un simple edifici -ho deia així-, i que, per tant, no era prioritari. Hi ha temps -ens explicava- i ens deia que tenia fins el 2013 per poder-ho adjudicar, el parc tecnològic de Menorca com un simple edifici. No ho deia ni la consellera de Salut o el conseller d'Agricultura, ho deia el vicepresident econòmic i conseller de Promoció Empresarial.

Tal vegada un exemple del que no ha de ser si el que es pretén és generar confiança perquè ens trobam davant la incertesa del que representa un projecte que no sabem, en aquests moments, de quina manera es posiciona el Govern, no sabem quin calendari hi ha, no sabem, ni tan sols, l'horitzó que es marca en la seva execució. Si l'objectiu, per tant, és el de marcar confiança i és cercar un camí el lògic seria no només tenir un calendari sinó que els actors implicats tenguessin una clara resposta. Evidentment a Menorca no es va veure, no es va veure quan ho va explicar el vicepresident econòmic. Creim que aquest projecte sí és prioritari i que s'ha de prioritzar.

Des del moment que es va tenir coneixement de la voluntat del Govern de retardar la construcció d'aquest parc bit les reaccions no s'han fet esperar, CAEB, a través de joves empresaris, i PIME, a través d'Acceso, presentaven un manifest públic on reclamaven l'inici immediat de les obres, un manifest públic per al futur centre bit i que el sustentaven sobre tres gran idees: la primera, es tracta d'una infraestructura clau per a l'economia de Menorca, ho deia l'empresariat menorquí. La segona, és una inversió cent per cent coherent amb la llei d'emprenedoria, la llei presentada i aprovada per vostès. I, el tercer, es tracta d'un compromís amb Menorca, on aquí també ho han pogut veure, ho han pogut sentir en més d'una ocasió altres quantitats econòmiques que s'han destinat a altres projectes, segur que també importants, però per a nosaltres, tal vegada, no tant com és l'aposta per la innovació.

El compromís no va quedar només aquí. La setmana passada, en el Consell de Menorca, es reclamava per unanimitat de totes les forces polítiques, l'adjudicació immediata de les obres del Parc Bit de Menorca, un acord unànime de totes les forces polítiques. I l'Ajuntament d'Alaior, el terme municipal on s'ubicarà aquest centre bit, establia, també per unanimitat, el mateix acord.

Per tant, empresariat, amb CAEB i PIME; els partits polítics, el Partit Popular, el Partit Socialista, Esquerra Unida, PSM, tots, tots, eh?, junts sense distincions reclamàvem, reclamam i defensam una mateixa opció, un mateix projecte encara que en aquests moments no coneguem encara que en pensa el Govern balear.

Subscriu, per tant, idò, -i ho diré així- el posicionament de tota una illa, en una sola veu. Sol succeir poques vegades, poques vegades veurem que hi hagi una cohesió tan clara on la unanimitat imperi davant d'un projecte que és, i ho explicava abans, evidentment imprescindible i que per això mateix el Grup Socialista trasllada a aquest plenari perquè no només se'n prengui nota sinó perquè hi pugui haver un posicionament clar quant a la importància de donar ja una resposta a un projecte que només li falta -i ho explicava abans- la licitació que representa una aposta important per la innovació com un element que ha d'aportar competitivitat en els nostres sectors productius i que a la vegada és també una manera de treure obra pública en un moment d'incertesa sobretot en el sector de la construcció.

Per tant, una reclamació que esper que el Govern d'aquestes illes escolti de primera mà i atengui amb la màxima diligència, conscient que es presenta aquí fruit de la unanimitat i de l'acord de tots els sectors socials, econòmics i polítics. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar l'Esmena RGE núm. 4111/11, té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, Sr. Diputat Marc Pons, aquest és un projecte emblemàtic i de futur per a Menorca, és un projecte positiu per a aquesta comunitat autònoma perquè ho és per al conjunt de Menorca i perquè ho és especialment per a un dels seus municipis, Alaior. I aquesta ha estat, com molt bé sap vostè, la nostra postura tant al consell insular com a l'Ajuntament d'Alaior on hem defensat l'interès d'aquest projecte i la necessitat que aquest no sigui retardat més temps. Per açò, tant a la màxima institució menorquina com a l'Ajuntament d'Alaior hem votat sempre a favor de les mocions que instaven el Govern a posar-hi interès i a resoldre en el menor temps possible el contracte d'adjudicació de les obres del centre bit de Menorca, unes mocions que, tant en el consell com a l'ajuntament, han obtingut el màxim consens polític. S'han aprovat, com ja es deia, per unanimitat de totes les forces polítiques, o sigui, li han donat suport vostès, el Grup Socialista; li hem donat suport nosaltres, el PSM-Més per Menorca, i li ha donat suport també el Partit Popular que a ambdues institucions ostenta la presidència.

I ara arriba a aquesta mateixa cambra una proposta, una nova proposta, de no frenar, d'impulsar, de continuar i de creure en aquest projecte de parc d'innovació tecnològica a Menorca on curiosament ambdues presidències, la municipal i la insular, són també diputats en aquesta cambra. Ara correspon, idò, al Parlament ratificar o defraudar el consens menorquí a aquest projecte.

Jo crec que ens hauríem de demanar el perquè de tot aquest enrenou quan el consens, hem repetit i deim i insistim, que és total, quan hi ha recursos assegurats ja que parlem d'una inversió contemplada en el conveni del fons estatutari, quan el termini de presentació de projectes ja s'ha tancat, quan hi ha 24 empreses interessades a executar aquesta obra, etc. La pregunta és, per què?, per què som aquí avui amb un projecte paralitzat i qüestionat per l'actual govern?, per què el vicepresident econòmic considera que aquest projecte no és una prioritat per a Menorca contràriament al que diu Menorca, contràriament al que diu el president del Consell Insular de Menorca i allò que diu l'alcalde d'Alaior?

Jo li donaré una resposta, l'obsessió cega de quadrar nombres els ha fet dir que no, els ha fet fer retalls de forma absolutament indiscriminada, injustificada i injusta, i aquest n'és un exemple. Però a diferència d'altres projectes en aquest som o són a temps d'assumir l'error, de rectificar i d'apostar per la innovació tecnològica i la modernització del teixit econòmic menorquí, perquè d'això es tracta, em sembla, i perquè en açò hi estam tots d'acord. Estam d'acord que el futur econòmic d'aquestes illes passa inevitablement per la innovació i el coneixement aplicat a les nostres indústries tradicionals i aplicat també als nous nínxols econòmics i empresarials.

Ho tornaré a dir, a Menorca hi ha consens, hi ha consens polític i hi ha consens social. Mai CAEB i PIME, que agrupen l'àmplia majoria del sector empresarial, no havien estat tan d'acord en un mateix objectiu i en un mateix projecte. És un projecte impulsat per l'administració pública, però també amb la Universitat de les Illes Balears i amb el sector empresarial de Menorca i d'Alaior, que ha cregut decididament en la iniciativa. És una oportunitat de dinamitzar el municipi d'Alaior. És una oportunitat també perquè les empreses menorquines generin sinèrgies al voltant de la tecnologia i de la innovació. És una oportunitat per potenciar les empreses innovadores i diversificar el nostre sistema productiu. I, finalment, és una oportunitat per restar a la crisi, la crisi és l'única dinàmica econòmica que no ha de tenir futur, i aquest projecte és una eina d'innovació bàsica per afavorir una sortida de la crisi econòmica de forma sòlida i amb futur.

Jo diria, Sr. Diputat, Sr. Pons, que estam totalment d'acord amb el contingut de la proposta, sense cap dubte, però, així i tot, hem volgut presentar una esmena que respecta o que vol respectar el contingut de la iniciativa que vostès han presentat, però que també vol ser respectuosa amb els termes exposats i aprovats a Menorca i a Alaior. L'esmena, per tant, recull el text literal que aquestes dues institucions varen aprovar, em sembla que és la forma més coherent d'expressar-se i d'expressar avui aquí el suport a aquesta iniciativa i per açò, en un sentit positiu, hem presentat aquesta esmena a la proposta que -torn a dir- assumim i donam total suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar l'Esmena RGE núm. 4115/11, té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Diputades i diputats. Aquesta proposició no de llei del Grup Socialista, mitjançant la qual insta el Govern de la comunitat a posar en marxa en un termini no superior a un mes el contracte de les obres del centre Bit i permetre així el seu inici, el nostre grup polític, i no tenc cap dubte tampoc que per part del Govern balear està en la mateixa línia de pensament i defensa una iniciativa carregada de bones expectatives per a Alaior, per a Menorca sencera i, en conseqüència també positiva per a la nostra comunitat autònoma al seu conjunt.

Des del primer moment en què la idea es trobava en una fase embrionària, d'això que va començar el 2008 pràcticament tota la seva legislatura, el Partit Popular d'Alaior i de Menorca han donat suport a una iniciativa que ha sorgit d'un col·lectiu d'empresaris d'Alaior, com ha dit molt bé el Sr. Pons, que són ells els que de fet han cedit el solar on s'ha d'ubicar aquest edifici. Aquest grup d'empresaris volen intentar recuperar una posició de avantguarda econòmica, tecnològica i empresarial que ha caracteritzat el municipi d'Alaior en la seva història recent.

Compartim plenament l'essència i l'esperit de la proposició no de llei que avui presenta el Grup Socialista, també a nosaltres ens agradaria que aquest parc bit es materialitzi com més aviat millor i per això hi treballam. El que no podem entendre és potser la insistència del Grup Socialista per aprovar una i altra vegada la mateixa proposta a les diferents institucions en les quals estam representats pràcticament totes les forces polítiques.

La proposta que presenten avui la varen presentar, com ja han dit, al Ajuntament d'Alaior, al Consell Insular de Menorca i cada vegada nosaltres els hem dit el mateix, d'acord, però tenint en compte les circumstàncies econòmiques. És a dir, el parc bit es farà tan aviat com sigui possible, però en cap cas, evidentment, aquest any perquè és senzillament impossible a causa de l'actual situació econòmica i pressupostària del Govern. Això és el que els hem dit a Alaior, i el Partit Socialista va estar d'acord a canviar la redacció de la proposta i es va aprovar per unanimitat, Partit Socialista i PSM. Els ho hem dit al Consell Insular de Menorca, al Ple de fa una setmana, i el Partit Socialista amb el Sr. Marc Pons al càrrec va estar d'acord a canviar la redacció de la proposta i es va aprovar per unanimitat. Ara, novament, després d'haver canviat la proposta dues vegades tornen a presentar la mateixa redacció amb l'exigència que això es faci en un mes.

Aquest detall, la veritat, em fa pensar que volen crear diferències i falta de coherència en un projecte que és de tots els menorquins i de tots els ciutadans de les Balears. Em fa pensar que l'únic que pretenen amb aquesta forma d'actuar és un titular més sobre una qüestió en la qual hem arribat a un acord a l'Ajuntament d'Alaior i al Consell Insular de Menorca i no volem, sota cap concepte, que un tema com aquest desperti

temptacions d'intoxicació política ja que sense unitat tot serà més complicat del que ja és ara.

Per tant, una vegada més els he de confirmar que estam d'acord en el fons de la seva proposta i una vegada més els hem de proposar que votarem a favor sempre que acceptin una transacció que és molt més acurada en realitat al que és el procediment administratiu pròpiament.

L'esmena va en mateix sentit, o sigui eliminar un temps que no ens du enlloc com no sigui a espenyar una unitat de criteri molt convenient per aplanar el camí a un projecte il·lusonant i del tot necessari.

Vostès, no poden venir aquí ara com si acabessin de néixer perquè han estat governant els darrers quatre anys. No sé si és que realment estaven hivernats perquè..., és que sembla com si no hagués existit res més, vostès no varen ser capaços de complir els terminis que vostès mateixos es varen fixar.

El diré quins són. Acta de reunió del 28 d'octubre del 2009. Presents: Pere Oliver, director general de Recerca; l'aleshores batle d'Alaior, Pau Morlà; representant del Consell Insular de Menorca, Sra. Clàudia Gomila, i pel Parc Bit, Rafel Soler. Punts tractats a la reunió: s'informa per part del director general de Recerca, Desenvolupament Tecnològic i Innovació del calendari de dates previstes per al desenvolupament del projecte -ens demanen un calendari i vostès varen incomplir el seu-, primer: definició del projecte arquitectònic, novembre del 2009, quan passen per tot aquest programa que varen fer vostès, i acaba, contractació d'obres de l'edifici, 30 d'agost del 2010, i acte de replantejament, inici de les obres, 15 de setembre del 2010.

Amb això, ben igual, els he de dir per exemple, al Sr. Martí, que si hem de demanar on estan els doblers, preguntin-ho als seus companys, en cap moment... O sigui, no es poden adjudicar unes obres tenint 24 empreses esperant, però, què volen?, adjudicar les obres perquè després tinguem 24 empreses que comencin a fer feina i no puguin cobrar perquè els doblers han desaparegut perquè s'han destinat a unes altres coses?

Miri, en qualsevol cas, estariem molt contents d'aconseguir un suport unànimе d'aquesta cambra per a aquesta proposició de llei del Partit Socialista, però la nostra esmena era aquesta, instar el Govern a la resolució en el termini més breu possible del contracte d'adjudicació de les obres del Parc Bit i permetre així l'inici de les obres. No tindrem cap inconvenient a donar suport a aquesta proposició, però ben igual els diré una cosa: com que el que no volem fer és precisament aquesta intoxicació política, el que volem és que això sigui un fet, perquè és bo per al nostre municipi i per Menorca sencera, retirariem la nostra si així això continua endavant per unanimitat i donariem suport a l'esmena que ha fet en aquest cas el PSM.

Ja els dic, d'aquí es veu si hi ha iniciativa, si hi ha bona voluntat, si hi ha predisposició. Per què?, perquè l'important és que l'empresariat menorquí..., històricament ha fet sacrificis i esforços ben memorables amb imaginació, ingeni i feina durant molts anys, Menorca va saber mantenir un cert equilibri intersectorial i va defugir de l'aposta única del turisme com a carta exclusiva i a la nostra illa -i em referiré a més al poble d'Alaior que és paradigmàtic-, hi ha hagut gent d'empenta que ha desafiat les complicacions de la insularitat al sobrecost de fer arribar les matèries primeres tant per a la indústria com per a l'agricultura i exportar productes elaborats.

Per tant, li he de dir que Menorca es troba ara en unes circumstàncies en què precisa imperiosament explorar noves fórmules de desenvolupament econòmic sostenible, pujar al tren de les avantguardes tecnològiques i científiques, crear llocs de feina -que se n'estan perdent- i evitar que la inversió que han fet en la formació de les noves generacions sigui per profit d'altres perquè a nostra comunitat no cream llocs de feina prou qualificada que resultin atractius als nostres joves o perquè no tinguin aquí camp laboral prou ampli per aplicar els seus coneixements i destreses.

Per tant, Menorca ha de tenir alternatives al turisme i al funcionariat. Estam convençuts que el Parc Bit obre portes a explorar nous camins de diversificació econòmica amb la formació d'emprenedors, creació de noves empreses.

Esper que una vegada més aconseguim la unanimitat, ja li ho dic, retiram la nostra i donam suport a la seva, però que el Parc Bit sí que vagi endavant. Ara, no entenc -no ho entenc i ho sento molt- aquesta postura d'anar presentant, una rere l'altra, la mateixa proposta, que es faci en un termini d'un mes quan sabem que tot això és totalment impossible. Vostès saben que són responsables, molt, de la situació econòmica que vivim i de la situació de les arques de la nostra comunitat.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Marc Pons, quan vostè vulgui.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, vull agrair en qualsevol cas el posicionament i abans faré un comentari. Algunes reflexions que s'han fet, s'ha insistit molt en aquesta idea de la insistència, per què tanta insistència?, com és que ho demanam a l'Ajuntament d'Alaior, que es posicioni, al Consell de Menorca i ara al Parlament de les Illes Balears? Home, perquè ve aquí el vicepresident econòmic i ens diu que fins el 2013, de moment, no hi ha cap prioritat i això no pot ser. Si alguna eina té el Partit Socialista és la capacitat de l'oposició de fer plantejaments a aquesta cambra perquè la paraula final, que és la del Govern autonòmic, acabi dient que sí.

Per això mateix a l'Ajuntament d'Alaior, quan varen saber que fins el 2013 possiblement no es licitaria, varen dur una proposta i per això al Consell de Menorca, quan varen saber que fins al 2013 no es licitaria, varen dur una proposta, però això no bastava perquè la decisió és del Govern autonòmic. Per tant,

també l'havíem de dur aquí i amb aquesta idea també duim aquesta proposta aquí.

Si de l'esforç i la unanimitat de l'Ajuntament d'Alaior, si de l'esforç i de la unanimitat del Consell de Menorca i si de l'esforç i de la unanimitat del Parlament de les Illes Balears el vicepresident econòmic canvia el plantejament, escolta aquesta cambra i pren la decisió de licitar les obres de manera immediata aquesta insistència haurà valgut la pena, perquè això és precisament el que perseguia el Partit Socialista, no haver d'esperar dos anys que es resolgués una licitació en què tan sols faltava prendre la decisió de qui executa les obres, només hi faltava això.

Diu que no hem complert els terminis. Miri, li vull dir, en dos anys, dos anys i mig hi va haver els terrenys, es va redactar projecte mitjançant concurs, es varen garantir recursos econòmics, inversions estatutàries, recursos finalistes per a aquest projecte, per tant, feina, sí que en vàrem fer i ho vàrem deixar tot a punt de caramel. Únicament és licitar les obres; únicament és licitar les obres. Això és el que precisament ara demanam a aquest plenari.

És cert, la proposta que el Partit Socialista presentava aquí ara, que és la que jo defens, no és idèntica a la de l'Ajuntament d'Alaior ni a la del Consell de Menorca perquè va ser modificada en ares a cercar el consens i aquí, per això mateix, la proposta és evidentment acceptar l'esmena que presenta el PSM que és idèntica a la acordada per l'Ajuntament d'Alaior i pel Consell Insular de Menorca. En aquest sentit, aquí en plenari, i amb el plantejament fet per part de la Sra. Sugrañes s'acordarà per unanimitat -esper- el fet que s'adjudiquin les obres de manera immediata i puguin començar el més prest possible.

Vull agrair a tothom i supòs que d'una manera especial a la Sra. Sugrañes perquè evidentment aquesta idea d'anar tancant acords no és bo de fer moltes vegades. En aquest sentit imagin que esforços, n'hi ha hagut. Voldria posar en valor el que representa precisament aquest acord al Parlament i a la vegada fer també una reflexió, una reflexió que quan caminam junts -parlo ara de Menorca- i quan les forces polítiques anam agafades de la mà, quan l'empresariat camina junt i de manera conjunta tots sabem fer una proposta que la defensam on faci falta acabam aconseguint bons resultats. Aquest és un d'ells i per tant estam en certa manera d'enhorabona, els esforços fets entre tots ens permeten aconseguir un objectiu, amb molta insistència?, sí, la que faci falta, però l'objectiu l'hem aconseguit i per tant, els resultats han arribat.

A la vegada també voldria fer una reflexió, en aquest cas al Govern autonòmic, del que representa aquesta idea que quan tenim davant nostre un projecte el discurs de "no hi ha recursos i la culpa és dels altres" ens permet justificar retardar qualsevol projecte. Això, ni aporta confiança ni ajuda a marcar camí ni ens du a un món i que ara hi hagi un acord per unanimitat de totes les forces polítiques posa de manifest la importància de la política, la idea de prioritzar projectes, projectes prioritzats, marcats, que permeten per tant que tirin endavant.

En aquest sentit per tant idò crec que en aquests moments estam d'enhorabona, crec que és el que els ciutadans esperaven, crec que és el que l'empresariat en aquest moment espera i per tant, des de l'acord entre tots acceptada l'esmena del PSM-Iniciativaverds- Entesa i Més per Menorca, seria que la que es votàs finalment fos aquella i pogués sortir per unanimitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. L'esmena que ha presentat el PSM és afegir un punt d'acord i la Presidència entén que és una esmena de substitució, estam d'acord? Per tant, s'aprova per assentiment. Moltíssimes gràcies.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2129/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fixació d'un termini per declarar el venciment anticipat dels préstecs hipotecaris i per regular els interessos de demora.

A continuació debatrem la RGE núm. 2129/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a fixació d'un termini per declarar el venciment anticipat dels préstecs hipotecaris i per regular els interessos de demora.

Per defensar la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, des de l'inici de la crisi les execucions hipotecàries a la nostra comunitat han augmentat cada any. Les dades que tenim indiquen que des de l'any 2007 fins a l'any 2010 varen ser 7.431 els propietaris que veieren com casa seva quedava en mans dels bancs. Enguany el repunt de l'Euribor i la dificultat en la creació de llocs de treball són factors que fan preveure un preocupant augment d'execucions hipotecàries que posaran en perill a més de 3.000 famílies de les Illes Balears que perdran el seu habitatge per no poder pagar l'hipoteca. Són dades publicades per l'Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España, ADICAE, aquest mateix mes.

Així mateix, dades de l'Institut Nacional d'Estadística posen de manifest que el 15,2% de les famílies balears no està al dia en els pagaments de les seves hipoteques, el doble que al principi de la crisi. Aquesta revelació ens situa com a la comunitat autònoma amb més volum de famílies que presenten enguany més endarreriments a l'hora d'efectuar pagaments relacionats amb l'habitatge. Aquestes dades són coincidents amb l'informe que avui presenta el Consell Econòmic i Social que indica que augmenta el llindar de pobresa dels nostres ciutadans.

Una de les causes més freqüents que genera l'inici d'un expedient d'embargament és l'incompliment de l'anomenada clàusula de venciment anticipat. Aquesta clàusula que sembla sempre imposada de manera unilateral per les entitats financeres als consumidors assenyala que, amb l'impagament d'una sola quota hipotecària, l'entitat financera podrà executar de manera fulminant el venciment anticipat de tot el deute pendent i forçar la subhasta de l'immoble per un preu molt inferior que pot arribar al 60% del que es va escripturar.

Aquest fet pot provocar que les famílies de la nostra comunitat que perdin el seu habitatge per aquest motiu hagin de patir també l'embargament de les seves nòmines i dels seus béns presents i futurs per cobrir el deute restant, un deute que s'anirà incrementant amb els interessos i els costos judicials. No sols els consumidors d'hipoteca per a l'adquisició d'un habitatge estan afectats, també els autònoms, professionals, comerciants i petites empreses es troben davant aquesta situació de venciment anticipat dels seus préstecs hipotecaris per l'impagament d'una mensualitat. Això suposa en la majoria dels casos el tancament d'empreses i l'acomiadament dels seus treballadors.

Probablement si en lloc d'atribuir-se les entitats financeres la facultat de poder declarar unilateralment el venciment anticipat del préstec per l'impagament d'una sola quota emparant-se en un contracte signat, moltes vegades amb una total absència d'informació i transparència, i s'hagués establert un termini raonable que donàs com a mínim sis mesos per regularitzar els consumidors la seva situació de pagament, aquests no haurien perdut el seu habitatge i les petites i mitjanes empreses el seu negoci.

Però no és aquesta l'única clàusula que perjudica els consumidors dels préstecs o crèdits hipotecaris, hi ha una altra circumstància igualment negativa que és la referida als interessos abusius que les entitats financeres poden cobrar després de declarar el venciment anticipat.

El gràfic amb l'evolució del tipus d'interès publicat per ADICAE assenyala que en l'actualitat hi ha una diferència de 27,6 punts entre el tipus que apliquen les entitats financeres per demora i l'Euribor. Això significa que els executats hipotecaris amb descobert han de pagar el 29% dels interessos. Ens trobam certament davant una mena d'esclavitud financera de per vida, inadmissible en els temps actuals i també injusta per la falta d'equitat, ja que aquesta crisi no l'han provocat els consumidors, però són ells qui la paguen.

Si volem sortir d'aquesta situació hem de protegir les famílies per aconseguir una ràpida recuperació de la crisi i per això hem d'actuar amb valentia aprovant en caràcter d'urgència les normatives que siguin necessàries per sortir de la millor manera possible adequant la situació actual als principis d'equitat i de justícia.

Per tots aquests motius el Grup Parlamentari Socialista ha presentat la següent proposició no de llei:

Primer. El Parlament de les Illes Balears insta el Congrés dels Diputats la urgent regulació d'un termini en els contractes de préstecs hipotecaris segons la qual els prestadors no puguin declarar el venciment anticipat del préstec fins a la sisena mensualitat.

Segon. El Parlament insta el proper Congrés de Diputats a regular en caràcter d'urgència els interessos de demora en els préstecs hipotecaris que es calcularan d'acord amb l'interès legal del diner vigent en el moment del venciment del préstec.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Obrador. Per part del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té una esmena per defensar, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. L'esmena i el contingut, no? Sra. Obrador, senyores diputades, senyors diputats, com sap bona part del que pensam sobre aquesta polèmica de la regulació actual de l'execució d'hipoteques, tenguérem ocasió d'expressar-la fa poques setmanes en motiu d'una proposició no de llei en la qual demanàvem que la dació en pagament dels béns hipotecats saldés definitivament el préstec.

Crec que, que avui tornem tractar aquesta matèria, demostra el nivell d'insatisfacció que tenim tots plegats, tots els grups davant la regulació actual. Saludam que el PSOE no trobi suficients les modificacions que el Govern de l'Estat i que el Parlament va fer fa molt pocs mesos, el mes de juliol, i que sigui conscient que calen noves mesures, ho saludam i ens hi apuntam.

Comprendrà que em sàpiga greu que no aprofitassin aquell moment tan oportú, tan adequat per introduir aquestes reflexions que ara ens duen perquè, com molt bé vostè deia, és amb la urgència que té el moment realment..., ens hagués agradat i hagués ajudat a afrontar la magnitud del drama que les execucions hipotecaries provoquen. En tot cas, com li dic, estam d'acord amb les dues propostes que ha defensat, amb les dades, amb els arguments, amb les valoracions que ha fet i per tant, els donarem suport.

Això no obstant, hem presentat una esmena, una esmena suggerida i consensuada amb la mateixa ponent. Per tant, no confii que hi hagi cap emperò, perquè com ha explicat la Sra. Obrador la seva proposta és que ningú no pugui declarar vençut el préstec o tot el préstec per avançat quan hi ha un sol impagament, el d'un mes, si no pagues els mil euros d'aquell mes, doncs, t'executen pels 100.000.

La proposta és una millora, certament, proposa sis mesos impagats per poder executar la hipoteca, però encara ens sembla insuficient per reordenar la situació, per intentar trobar un camí i per tant en aquests moments tan difícils, nosaltres la proposta

és que sigui un any, que per poder executar tota la hipoteca hi hagi hagut un any d'impagaments.

Sobre l'altre punt vostè l'ha argumentat molt bé i ens sembla molt correcte que es limiti als interessos que pot establir l'entitat creditícia per evitar abusos, una situació tan delicada com la que passen les famílies. A nosaltres ens sembla una aberració els ítems que vostè ha apuntat i que certament estam a punt de parlar que és un supòsit d'usura. Per tant, en qualsevol cas és necessari regular aquesta situació.

Tanmateix, permeti'm també una referència de fons, si avui aprovam aquestes mesures, tant la del termini com la del venciment del préstec com la dels interessos, encara hi ha aquest supòsit que, com vostè fa i com s'ha apuntat, es pugui executar la hipoteca, es pugui treure una persona, perd la seva casa i així i tot aquella família queda a deure milers i milers d'euros sense casa al banc.

Fa unes setmanes que m'adreçava a vostès apel·lant el seu sentit de la justícia per corregir aquesta pràctica, sense èxit, el Partit Popular hi va votar en contra, i a més, se'n recordarà, Sra. Obrador, que era perjudicar els ciutadans, tot eren entrebancs: representava pujar les hipoteques, els interessos; representava expulsar del crèdit hipotecari les famílies i l'execució fins i tot de més hipoteques, era terrible, era un escenari realment apocalíptic. Varen dir que era una mesura demagògica, extemporània, allunyada de la realitat, tota una falta, al meu parer, de respecte, per a no dir per als proponents, perquè al final el nostre grup està avesat a aquests impropis, però als milers i milers de persones que ho han demanat a la gent que ho ha estudiat i a tots els estudiosos que ho proposen. Jo posava fins i tot una sentència de l'Audiència Provincial de Navarra, vostès la coneixen, per tant fins i tot deu trobar, ara n'hi ha hagut una a Girona en el mateix sentit, per tant són sentències que potser el PP troba demagògiques, extemporànies i allunyades del sentit de la realitat, però que des del nostre grup trobam dictades des d'un alt sentit de la justícia.

Idò ara, Sra. Obrador, presenten una esmena que demana, és que ho llegesc perquè ho he hagut de llegir dos pics, demana que "es reguli la promoció de la possibilitat d'instaurar - possibilitat d'instaurar- la dació en pagament a instància del creditor amb extinció de responsabilitat", ho he hagut de llegir tres pics. Bé, en tot cas, jo estic content, estic content d'aquest avanç, d'aquesta aproximació que es pugui produir, pareix que ja no és demagògica, extemporània i allunyada de la realitat, és una possibilitat raonable com a mínim, que s'ha de tenir present, nosaltres la consideram necessària, qualcu com a mínim troba que es pot estudiar i crec que és un avanç important respecte del descrèdit com es despatxava fa just dos dies.

De totes maneres és confús, jo crec que és deliberadament confós, es mesclen, jo crec que deliberadament, ous amb caragols, com es feu també en aquell debat; ja es diu aquí que la dació en pagament ja existeix, el que es troba residualment regulada a la LEC i al Codi Civil; bé, jo no sé si no parlam del mateix, no sé si parlam del mateix, del que nosaltres parlam és que s'entregui en pagament, obligant al creditor a acceptar-lo, la dació en pagament voluntària clar que existeix, existeix dins el dret romà, deia jo, i jo diria que no, des de les coves, és a dir, dos particulars es posen d'acord que si te don el bé ja no em deuràs res això existeix de sempre, la dació en pagament és un

institut històric, cosa distinta és l'institut quan és de recepció obligatòria pel qui ha fet el préstec, aquest no existeix a l'Estat espanyol, ni residualment, sí que existeix en dret comparat i que és el que nosaltres comparam.

En tot cas, crec que és positiu aquest avanç i ens hi hem de trobar.

De totes maneres, el nostre grup, com a mínim, som els mateixos que fa quinze dies, votarem a favor d'aquesta iniciativa i de totes les que es presentin per evitar els abusos bancaris sobre els més vulnerables. Saludam per tant aquestes dues propostes del Grup Socialista i saludam que són pràctiques, que realment, d'aprovar-se a Madrid, tendrien conseqüències immediates sobre multitud de famílies. Ho dic perquè de vegades intentar fer-ho només amb paraules, en dir que es posi més comunicació, que es pugui gestionar, que es pugui negociar el particular amb el banc normalment això és que realment està bastant allunyat de la realitat, que el que va a cercar el préstec estigui en la mateix posició que el que li ha de donar els doblers, per un vent, i per l'altre és ben poc, ja existeix, és a dir, la llibertat de negociació, la llibertat de pactes ja està establerta, el que ens cal ara és l'emparament de l'administració, l'emparament de les lleis per la part del més vulnerable.

De totes maneres, hi insistesc, hi estam d'acord, votarem a favor com hi votariem en totes les que es presentin en aquest sentit, com votariem a favor de les mesures que avancin en garantir el dret de l'habitatge que tenen tots els ciutadans, segons totes les màximes lleis, d'entrada el nostre Estatut, i un dret que diàriament veim conculcat mentre veim com s'acumulen i s'acumulen i s'acumulen habitatges buits i mals de vendre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. I per part del Grup Parlamentari Popular també s'hi manté una esmena, la 4113, per defensar-la té la paraula el Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores y señoras diputados. Vamos a ver, la presentación del Partido Socialista de una proposición no de ley para la fijación de un término que permita declarar el vencimiento anticipado de los préstamos hipotecarios y para regular los intereses de demora es, y vamos a circunscribirlo, el objeto del debate.

Bien, es importante señalar que el Partido Socialista de las Islas Baleares no lo ha hecho antes, ni el PSOE tampoco lo ha hecho a nivel nacional. Es cierto, igualmente, que se creó una subcomisión para estudiar la problemática del sistema hipotecario español, que ha quedado en nada tras la disolución de las Cortes, no obstante, señores diputados, el PP ya les comunico que no va a esquivar este debate porque creemos que es necesario y pretendemos que de él extraigamos algo positivo para todos los ciudadanos.

El concepto de propiedad en España y en nuestra comunidad autónoma hace que la compra de inmuebles sea superior de lo que resulta en Europa y que, por ende, ante la falta de liquidez para acometer una compra al contado, la solicitud de un préstamo habitualmente hipotecario. Para que vean, en el año 2005 en Baleares se constituyeron 4.701 hipotecas; en 2010, 1.579, unas tres veces menos. Pero fíjense que hoy una media de 1.600 familias solicitan cada año en Baleares una hipoteca que pagarán, según el INE, durante 23 años de media. En Baleares, en 2007, sólo el 7% de las familias tenían retrasos en el pago de sus hipotecas, según el INE; tras cuatro años del pacto y sus políticas, más del 15,2% de los hogares de Baleares tiene un regular retraso en el cumplimiento de los pagos de la hipoteca. Eso sí son hipotecas, eso sí son hipotecas, las que han dejado ustedes a todos los ciudadanos de Baleares que cada día, gracias a su despilfarro, deberán gastar 2 millones de euros en devolver a los bancos lo que se les debe, eso sí son hipotecas.

(Petit aldarull a la sala)

Y bien, ¿qué se ha hecho? ¿qué han hecho los que ahora proponen todo esto? Como muy bien saben ustedes, el PSOE ha gobernado casi ocho años en España y lo hizo cuatro en Baleares, durante este tiempo se ha producido el mayor número de ejecuciones hipotecarias de la historia de España y de Baleares, según el Consejo General del Poder Judicial. Por eso, hoy les digo que llegan tarde, que llegan tarde y que llegan mal; llegan tarde porque miles de familias, a consecuencia de las políticas socialistas de despilfarro y sus carencias en materia de política económica, han perdido su empleo y posteriormente su vivienda. Sí señores, los cinco millones de parados en España que deja la herencia socialista no pueden pagar su hipoteca.

¿Quieren que les diga cuántas iniciativas llevó el Govern socialista del Sr. Antich o el del Sr. Zapatero para regular este tipo de materias que ahora, con tanto ímpetu, vienen ustedes a presentar a pocos días de las elecciones en este Parlamento? Pues yo se lo voy a decir: ninguna. Esto, yo, permítame, tenía que decírselo, yo sé que no les gusta escucharlo pero es la verdad y es justo, además, que los ciudadanos la sepan. Y les digo que llegan tarde y mal porque las iniciativas presentadas son, y dicho sea con todos los respetos, ambiguas, en nuestra opinión, e incompletas.

En cuanto al vencimiento anticipado de los préstamos hipotecarios que, según el Grupo Socialista, se ejecutan con el impago de una sola mensualidad, indicando un término que sea de seis meses hasta la posible ejecución, yo debo decir, en primer lugar:

Uno, el propio Banco de España, que tiene, por cierto, un gobernador socialista, no ha hecho nada ni respecto a las hipotecas, ni a juicio de los expertos y consumidores y usuarios de toda España y sí tiene competencias para hacerlo, para acometer reformas en la regulación bancaria. Decía que el propio Banco de España reconoce como abusivas las cláusulas de vencimiento anticipado con el impago de una sola mensualidad, Sra. Obrador, aquí tengo la copia y luego, si quiere, se la puedo pasar, la copia tiene fecha del día de ayer.

Dos. Dice usted seis meses, el PSM comunica que deberían ser doce. En todo caso, me imagino a una de esas SICAP que, gracias al progresismo socialista, sólo tributan al 1%, una de esas SICAP, decía, titulares de un fondo inmobiliario, por ejemplo, “retrasando seis meses el pago de hipotecas de los inmuebles que se han quedado de los bancos”, o simplemente me imagino un fondo gestor de patrimonios, con cientos de inmuebles con hipoteca, que podría dedicar esos seis meses a invertir dinero en otras ciencias, ¿usted cree que eso sería justo? ¿usted cree que eso sería justo? Yo creo que no.

Propone el Partido Socialista, igualmente, que “el Parlament inste a las Cortes a regular los intereses de demora de los préstamos hipotecarios para que se calculen conforme al interés legal del dinero vigente en el momento del vencimiento del préstamo”, supongo que para evitar la usura.

Señores del Grupo Socialista, llegan ustedes 103 años tarde.

(Remor de veus)

En 1908 se promulgó una ley de prevención de la usura, que precisamente hoy sigue vigente, la Ley de 23 de julio de 1908, conocida como Ley Azcárate, por su impulsor, Gumersindo Azcárate, que, mire usted por dónde, por cierto era del Partido Republicano; pues bien, este ilustre diputado vislumbró a principio del siglo pasado que debían limitarse los intereses en los préstamos y prevenirse la usura y los pactos leoninos. Como consecuencia de esta ley, el artículo 1255 del Código Civil y el 85.6 del texto refundido de la Ley de consumidores y usuarios, hoy, además de esta regulación y de la Ley Azcárate, son posibles sentencias como la de la Audiencia Provincial de Álava del 13 de abril de 2011, efectivamente, que anulan intereses como los que ustedes expresan por usuarios y abusivos. Igualmente, la Circular del Banco de España 8/1990, limita la exigibilidad máxima al 2,5 del precio del dinero para descubiertos en cuenta, hoy estaría aproximadamente en torno a un 10.

Además, y esto es una contradicción absoluta, Sra. Obrador, ha sido el PSOE el que aprobó, en el año 2004, la Ley 3/2004, de 29 de septiembre, que, fíjese usted por dónde, establece intereses de demora del legal del dinero más siete puntos, para todos los españoles. ¿No les parece contradictorio lo que ahora pretenden y lo que ha hecho su gobierno? A mí, otra vez, me parece que sí.

¿Se imagina usted, Sra. Obrador, que, como consecuencia de la redacción que pretende, pacta usted un 3% de demora en su hipoteca, y como consecuencia de una escala de déficit y restricción del dinero, sube el precio del mismo por encima de lo que usted ha pactado a más de un mes, a más de un 3, perdón? Yo creo que también sería injusto, por eso creo que a su propuesta le falta concreción y le falta, con todos los respetos, precisión.

En definitiva, creo que a pesar de ser electoralista y sacar usted su propuesta de manera poco clara, hay que ofrecer en conclusión más información. Es cierto que debería usted conocer la normativa vigente, incluso la de 1908, porque es vigente, pero soy de la opinión que frente a la situación actual todas las medidas sensatas que introduzcan criterios de equidad y justicia y eviten los abusos no sólo deben ser citadas, sino que todos los miembros de esta Cámara tenemos la obligación de dar la batalla para solucionar los abusos que se cometen por determinadas entidades. Sí, lo digo así, aunque algunos partidos pretendan separarse ahora de ocho años de foto del Gobierno socialista con banqueros, de recepciones de besos y abrazos, de comidas y cenas y de haber permitido el cobro de indemnizaciones millonarias, ...

(Remor de veus i petit aldarull)

... a directivos de bancos y cajas que han quebrado sus entidades, pese a que algunos ahora quieran erigirse en Robin Hood modernos de la lucha contra el sistema bancario, al que le han permitido todo y peloteado todo este tiempo, aún así, Sra. Obrador, creemos que es preciso actuar para no permitir estos abusos.

(Petit aldarull)

¿Sabe usted, igualmente, que tenemos las comisiones bancarias más altas de la Unión Europea, lo sabe? Por eso creemos que hay que ofrecer de partida más obligaciones de información clara y precisa a los consumidores y usuarios de productos hipotecarios, sobre el alcance de lo que firman realmente; que tengan tiempo para estudiarlo y consultarlo antes de firmar, con pleno conocimiento de lo que firman. Por eso, también queremos que el Registro de las condiciones generales de la contratación sea accesible, público y gratuito, porque allí se depositan todas las condiciones declaradas nulas o abusivas por los tribunales. Por eso mismo, creemos que en la nueva Ley concursal debe distinguirse una figura de deudor de buena fe, que declare un juez en los procesos de insolvencias familiares, porque no es lo mismo la quiebra de un despilfarrador que la de aquél que, por mala fortuna y sin culpa o negligencia, tiene una situación sobrevenida y temporal de insolvencia, que no puede ni debe condicionar el resto de su vida y el de su familia.

También, de paso, y en cuanto a la dación en pago tan manida, queremos instar una vía posible, no haremos como el PSOE que, tras votar en contra de la misma en enero y junio de este año en el Congreso de los Diputados, ahora dicen que la llevan en el programa y, fíjese usted, ¿saben qué?, el programa no lleva más y no dice más de lo que la ley propiamente dice. Nosotros no vamos a engañar a nadie en un tema tan serio e instamos a que todas las hipotecas sobre viviendas que se firmen por consumidores lo sean de responsabilidad limitada, y

sólo sea ilimitada cuando se pacte expresamente y el consumidor lo sepa y lo conozca.

Queremos que se fomente la información clara y comprensible a los consumidores y usuarios de productos bancarios como las hipotecas, que se haga con tiempo suficiente, que la letra sea comprensible y la redacción también, que se eviten los abusos y que se ayude, en definitiva, a los consumidores. Y que se instaure la dación en pago a instancia del acreedor, para todos aquellos procesos que ya están en marcha y son retroactivos, porque esto es posible y porque además hay que fomentarlo.

Mire, no se harán milagros, pero yo creo que son ideas posibles, por eso queremos mejorar su texto y, como bien sabe, estaríamos dispuestos a aprobar, si ustedes lo hacen con nuestras propuestas contenidas en la proposición no de ley que ya presentamos, con RGE núm. 2324/2011, que son, en definitiva, las que hemos ofrecido en nuestra alternativa, y aceptara usted la precisión en la escritura de las que usted presenta, porque creemos que es más clarificador y porque pretendemos mejorar el texto.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Nosotros le proponemos lo siguiente para sus dos proposiciones, y ya acabo, presidente: *“El Parlament de les Illes Balears insta les Corts i el Banc d'Espanya a la supervisió i a la regulació d'un termini just de venciment en el cas d'impagament en els contractes de préstecs hipotecaris de consumidors i usuaris el qual els prestamistes no puguin declarar el venciment anticipat de forma abusiva per als interessos del consumidor i usuari, segons la doctrina jurisprudencial i segons té publicat el Banc d'Espanya.”*

Como punto 2: *“El Parlament de les Illes Balears insta les Corts i el Banc d'Espanya a regular adequadament els interessos de demora en els préstecs hipotecaris prenent com a referència la Circular del Banc d'Espanya 8/1990, en allò referent als interessos per descobert, ampliant la seva vigència als interessos per impagament sobrevingut de consumidors i usuaris d'hipoteques, que s'hauran de calcular de manera que en aquests tinguin un límit màxim clarament delimitat legalment, per damunt del qual no es puguin exigir majors interessos agafant com a referència el preu dels diners en el moment de l'impagament.”*

En definitiva, esta es la redacción que nosotros proponemos para sus dos puntos, porque creemos que es más clarificadora.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor, s'està passant dos minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente, y disculpe.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Sr. Alorda, acceptarem la seva esmena de modificació en el sentit que siguin 12 i no 6 els mesos atorgats a les famílies per tal d'evitar el venciment anticipat.

Sr. Fidalgo, no pens entrar en el bucle on s'han instal·lat vostès per culpar els altres de tots els mals que passen en aquesta comunitat, per higiene mental i perquè aquest bucle no interessa a ningú. Aquesta societat necessita solucions i vostè és incapaç de presentar una solució concreta i amb precisió, per tant no podem acceptar la seva esmena presentada fora de termini, perquè no es recull a l'esmena que vostè va presentar i per tant no la podem acceptar.

Vostè ha presentat una esmena a la totalitat farcida de tecnicismes, referències normatives, delegacions a tercers, però sense cap resposta concreta sobre quina és la posició política avui del Partit Popular, quina solució dóna avui, concreta i precisa, que no surt aquí, concreta i precisa, amb dades que fa el Partit Popular a les famílies de les nostres illes. Divagacions per no entrar a regular el mercat, perquè vostès pensen que és bo que el mercat es reguli tot solet. I miri, el mercat financer en aquest cas s'autoregula per obtenir el màxim de benefici quasi sempre a costa dels consumidors. Per tant, les nostres propostes van encaminades a regular el mercat, en benefici de tots.

Precisament vostès fan referència a la seva esmena a la totalitat, a donar trasllat a la Subcomissió d'Habitatge del Congrés dels Diputats, la possibilitat d'instaurar la dació en pagament, però s'oblida que ja han tractat aquest tema i aquesta cambra i el Partit Popular varen votar en contra. Precisament per tal d'evitar que les famílies hagin d'entregar en dació el seu habitatge, hem presentat la proposta d'ampliar el termini que fixen les entitats financers d'un mes a dotze mesos per poder executar una hipoteca, amb la finalitat de donar una oportunitat a les famílies, que el darrer que volen és entregar el seu pis a un banc.

De la segona proposta que hem presentat, tampoc no diuen res en concret. Mirin, el Grup Parlamentari Socialista diu avui que s'han de regular els interessos de demora que cobren els bancs als consumidors quan aquests no poden pagar les seves quotes. I els explicaré per què. La fletxa vermella que veu vostè aquí, en aquest gràfic, assenyala la diferència de 27,6 punts entre el que cobren els bancs i l'euríbor. Aquesta fletxa vermella té un nom i es diu usura, tant si els agrada com si no els agrada, es diu usura. I no ho dic jo, ho diu el Tribunal Superior de

Justícia en una sentència d'enguany, quan condemna una entitat financera per haver cobrat interessos abusius.

(Petit aldarull a la sala)

Per què hem de regular a cop de demanda dels consumidors quan aquestes demandes que presenten en els tribunals, els consumidors tenen uns costos i unes despeses i per als jutjats signifiquen un augment de feina, per què no hem de regular ja amb una normativa clara aquests límits?

El Partit Popular ha vingut aquí avui sense dir a les famílies si les volen ajudar, digui el Partit Popular si vol ajudar les famílies sí o no i de quina manera concreta vol ajudar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor! Per favor!

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

... diguin-ho! Diguin des del PP si volen regular els interessos de demora per tal que els bancs no abusin dels consumidors, sí o no d'una manera clara...

(Continua la remor de veus)

Hi ha moltes persones que voldrien saber què vol fer el Partit Popular amb les hipoteques abans de votar dia 20 de novembre i vostès encara no han dit res.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, senyores i senyors diputats, passarem a votar. Vull recordar que per part del Grup Socialista s'ha acceptat l'esmena del PSM, o sigui que es vota conjuntament.

Passam a votar. Votam.

23 vots a favor, 33 en contra; per la qual cosa queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 2129/11.

V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades sobre règim d'incompatibilitat dels diputats.

Finalment sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels diputats i les diputades sobre règim d'incompatibilitats dels diputats.

Sra. Secretària Primera, per favor vol llegir l'informe.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

“La Comissió de l'Estatut dels diputats i les diputades, en reunió mantinguda dia 6 d'octubre de 2011, ha estudiat les declaracions presentades per cada un dels senyors diputats i les senyores diputades que integren fins el dia d'avui el Parlament de les Illes Balears, a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 del Reglament de la cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats.

L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableixen l'article 56 de la Llei 8/86, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/85, de 19 de juny, de règim electoral general, i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol d'informar a la cambra, que cap diputat ni cap diputada no està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.”

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

S'aprova per assentiment aquest informe?

Idò, moltes gràcies. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
